

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIII Ч. 10 Листопад NOVEMBER No. 10 Vol. XXXIII

І. Гнатюк: Полум'я калини	1
Трудна молодість	1
С. Шабатура: Прийти і вмерти на своїй землі	2
М. Барагура: Посвячення і відкриття Українського Музею	3
Ювілейний дар	7
Участь СУА в Конгресі УККА	8
М. Барагура: Річне засідання Головної Управи СУА	9
І. Рожанковська: "Нашому голосові" — наш голос	10
У. Любович: Вдруге розмовляємо з О. Грабович	11
Тільки між нами і телефоном Л. Калинович	13
Калейдоскоп жіночого життя С. Андрушків	14
З Когут: Рим, чужі міста і наші люди (продовження)	15
М. Струтинська: Я — найменша (докінчення)	15
Преса про Український Музей	18
Подумайте відгадайте	18
Вісті з Централі	19
СФУЖО	20
Our Life	22
Вишивка. Вишивана торбинка	26
Хроніка Округ. Округа Н. Джерзі. Поза Округами 17 В	27
Розвага — забава	34
Посмертні згадки. Замість квітів	36
Календарець	обкл.

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor Ulana Llubovych
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Ішук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокое число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Захарко	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Каміля Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Марія Барагура	— пресова
Дора Рак	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкєвич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Фаріон	— Огайо
Марія Юзефович	— Чікаго
Лідія Дяченко	— Філадельфія
Ольга Гнатейко	— Нью Джерзі
Миртль К. Слейбі	— Дітройт
Марія Томоруг	— Нью-Йорк
Ірина Руснак	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska

245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovich

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

ПОЛУМ'Я КАЛИНИ

Зима ступала люто, переможно, —
і завмирала злякана природа
під крижанистим поглядом її.
Розтягнуті берізки,
поблідши,
тремтіли, кулились — і замерзали
з залякними руками на вітрах.
Здавалось, багровіючи від гніву,
стояли мужньо нелині-дуби,
але зима з них несамовито
зривала мерзлий, висушений лист.
Лише сумні ялиці і смереки,
маскуючи зелені кожушки,
під сніжними халатами чекали,
коли весна їм волю принесе
... Зима ступала люто, переможно
і в білий кольор малювала світ,
бо інших барв зима не визнавала:
мовляв, нема в них білої краси.
Одначе й саван біпокольоровий,
одначе люди мруть від білокрів'я,
одначе кажуть: "Побілів, як смерть!"
Вдивлявся я в холодну однотонь —
і лиш тоді побачив,
коли глянув,
як життєдайно кров'ю пломеніла
на сніжнім фоні
полум'я калин!

ІВАН ГНАТЮК

Ярослава Музика Калина. 1964 Yaroslava Muzyka Quelder Rose. 1964

Трудна молодість

У подіях першого листопада, як і взагалі у визвольних змаганнях, головну роль відіграла молодь. Вона сказала тоді своє рішальне слово у питанні бути чи не бути нам як самостійному, повноправному народові. Така була їхня воля, їхнє рішення, якому підпорядкували вони всі свої діла, своє життя. Такими вони тоді були. Згадуючи листопадові події мимоволі насувається порівняння тодішньої і сучасної молоді.

Порівнювати молодість, яка минула чи минає з молодістю сучасників нелегка, а, може, й неможлива справа. Різниця поміж поколіннями завжди існувала. У письменників, навіть античного світу, находимо критичні слова про молодь, такі, якими могли б, майже дослівно, звертатися теперішні старші до молодих. справа не в розбіжності поколінь, бо вона може означати поступ, може бути корисна. справа у взаємній пошані, якої не раз дуже і дуже бракує. Молодші, не

познайомлені з минулим, підсвідомо хочуть від нього відпекатися, не дивлячись на те, що користають з його здобутків і осягів. Старші не завжди розуміють, що зміни мусять бути, але теж інколи не вміють виробити пошани для минулого у молодих. В кожному разі самими кличами чи примусом, без вірних інформацій ні пошани ні навіть зацікавлення не дасться розбудити.

Якщо взагалі можна робити порівняння колишньої молоді й сучасної, то неможливо цього зробити без узгляднення обставин, серед яких жила колись і живе тепер молодь.

Величезний технічний поступ нібито повинен був облежити життя людини. На ділі він його страшенно ускладнив. Це тема окрема й широка, і їй треба б присвятити окрему статтю. Тут заторкнемо її тільки, щоб підкреслити й стверди-

На обкладинці: Килим. Східне Поділля. Початок XIX ст. Український Музей.

Our cover - Kilim. Easter Podillia. Early 19th century. Ukrainian Museum.

ти, що наші батьки, чи діди, тобто ті, які виростили на переломі 19 і 20 століття, мали важчі побутові умовини життя і то не тільки на нашій батьківщині, але й в усьому світі. Не було ні тих середників комунікації, ні таких улегшень щоденного життя, такого, просто кажучи, комфорту. Матеріальне багатство не абсорбувало так мешканців земної кулі, як тепер. Молодь виростила у твердших умовинах і то, підкреслюємо, не тільки на наших землях чи в Європі, але теж і тут в Америці. Зате психічно, ідейно, умово перед нею було далеко менше проблем.

Людина все життя вибирає якою дорогою їй іти. Вільна воля а теж відповідальність за те що ми вибираємо, це великий, але теж і важкий дар. Колись тих стежок, можливих до вибору, було непорівняно менше, то й блудити не було так легко, як тепер. Дарма, що ті дороги, які були перед молодими були трудні й кам'янисті.

Це проблеми не тільки нашої молоді, але усіх країн світу. Вона з однієї сторони трохи розпечена вигідним під матеріальним оглядом, комфортним життям, що все таки впливає теж на психічну здібність зносити труднощі, відречення, посвяту, обмеження. З другої сторони міражі матеріального успіху, добробуту заслонюють не раз усе інше. Буває навпаки, як у гіппісів доводять до абнегації, утечі від перегаданої, зматеріялізованої суспільності, до пошукування чогось незвичайного без уміння розрізнати вартісне від безвартісного.

Нашій молоді доходить ще проблема двох світів: погодження свого походження з країною поселення. Вона хоче бути "дома" в країні, де родилася чи росла, не хоче бути вічним імігрантом, а рівночасно не хоче і не повинна позбутися своєї національної ідентичності.

Молодь тужить (в більшості) за незвичайним, героїчним навіть. Перед молоддю початку нашого століття поняття про героїчне, незвичайне було легше до окреслення, майже однозначне. Це була боротьба за самовизначення народу, за самостійність України. За ту ціль платила вона дорогу ціну волі, життя, розлуки, жаху, терпінь.

Нашій теперішній молоді, хоч жити їй вигідніше, але вибирати дорогу у сучасному світі, повному різних можливостей, навіть включаючи багатство, вигоду — важче. Любов батьківщини, яку інколи хочемо засіяти самими кличами, чи примусом, може стати терням, що, вбите у серце, дає почуття, що приналежність до нашого народу це тягар, а не джерело радості, гордості, інспірації. Скільки звідси комплексів! Включно з тим, що молодь, вихована навіть у найбільш свідомих середовищах, встидається вживати української мови в присутності чужинців, або погорджує тими, хто говорить англійською мовою з акцентом, який зраджує їхнє походження. А ми ж приїхали сюди і живемо у цій країні як раз тому, що вона є вільною країною, та що вона дозволяє плекати свої національні цінності, дає для цього всі можливості.

Прийти і вмерти на своїй землі

(З тюремних поезій)

Ще того віку вистачить,
ще того
життя полинного, щоб вік
перебresti,
лишивши цю пустепю,
як хрест
лишають на могилах...

Злого,
найзлішого не вигадати дня,
ніж цей, розпятий на дротах
ослизлих...

Як вечорова кров
забризне
на обрій неба, я твоє ім'я
повторюю в молитві.
Шепіт гасне,
як гаснуть зорі в вечоровій
млі.

Ще того віку вистачить
для щастя —
прийти і вмерти
на своїй землі.

Стефанія Шабатура

Нелегко було бути молодим у "тих" часах. Вони ж бо вимагали посвяти, труду, а то й життя. Але рівночасно вибір дороги був легший, а посвята для батьківщини давала почуття щастя, найвищого щастя, гордості.

Нелегко бути молодим тепер, бо перед ними багато можливих доріг і треба вибирати якою йти. Нелегко й тому, що любов батьківщини вимагає у даній хвилині, не так жертви життя і волі, але послідовного труду, щоб цю батьківщину пізнати, бо любити можна тільки те, що знаємо, для чого трудимось. Навіть рідна мова не приходить до них сама, її тут треба вивчати, як вивчати треба те, що ми звикли називати "правдою про Україну". І тільки тоді зникне це почуття меншевартості, яке часто є джерелом невдоволення, пригнічення. Тоді — бути українцем це буде не тільки одічичена конечність, але свідомість, яка заповнить глибоким творчим змістом життя, визначить його непересічну ціль і призначення.

А безцільність, беззмістовість існування це суспільна хвороба, яка нищить молодь не однієї сучасної багатої і нібито щасливої країни.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE ·
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ ДЛЯ ПУБЛІЧНОГО КОРИСТУВАННЯ

СЕРЕДА, СУБОТА, НЕДІЛЯ: год. 1-5 ПО ПОЛ.

П'ЯТНИЦЯ: ГОД. 3-7 ПО ПОЛ.

В ІНШИЙ ЧАС, ЗА ДОМОВЛЕННЯМ: ТЕЛ. (212) 228-0110

ПОСВЯЧЕННЯ І ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

Акт посвячення і відкриття Українського Музею відбувся 2-го і 3-го жовтня ц. р. в будинку СУА-УККА в Нью-Йорку. Попередила його пресова конференція, яку влаштувала 30-го вересня референтка зв'язків СУА Камілія Смородська зі своєю комісією для представників української й американської преси. Репортери щоденників "Свобода", "Гадсон Діспеч", "Дейлі Ньюз", "Нью-Йорк Таймс", тижневика "Юкреньен Віклі" і журналів "Наше Життя", "Сучасність", "Українка в світі", "Юнак", "Гуд Гавзкіпінг" та представник "Української Інформаційної Служби" оглянули понад 60 зразків українського народнього мистецтва. Експонати на цю першу виставку приготувала Оксана Грабович куратор Музею, яка влаштувала цілу збірку згідно з американською музейною системою й уклала каталог експонатів англійською мовою. Експонати описані і пояснені двомовно.

Посвячення Українського Музею. Зліва о. В. Базилевський, о. В. Гавліч, о. М. Войнар. Світл. О. Старостяк

During the Blessing of the Ukrainian Museum. From left: rev. V. Bazylevskyi, rev. V. Gawlich, rev. M. Woinar.

У вечірніх годинах 2-го жовтня посвячено Український Музей у приявності духовенства, представників преси, організацій, товариств і установ та членок Головної Управи СУА. Голова Окружної Управи СУА Нью-Йорк Марія Томоруг привітала зібраних у прийомній залі і в короткому слові зазначила, що здійснилася довгожданна мрія — відкриття Музею.

Голова СУА Іванна Рожанковська накреслила шлях постановня музею від закупленої в 1933 році збірки зразків народнього мистецтва аж до повного Музею. Ця мистецька і культурно-наукова установа мусить бути втримана на рівні і відповідати вимогам музеєзнавства. СУА започаткував Український Музей, а тепер передає українській громаді цей овоч своєї довголітньої праці і зусиль. Скромний початок у скромному приміщенні дає впевненість дальшого розвою і росту.

Голова подякувала УККА за поміч у купівлі спільного Дому, а почесній голові СУА Лідії Бурачинській і бувшій

голові СУА Стефанії Пушкар за їхню працю для Музею. На руки заступниці голови СУА Лесі Різник, яка очолювала Музейний Комітет, склала подяку всім, хто з нею співпрацював. Дякувала головам Окружних Управ за підтримку Музею членством і кураторові Музею О. Грабович за його впорядкування й організацію.

Л. Різник у своєму слові вказала, що одним із найважливіших завдань СУА є зберігання української культури на поселенні. Український Музей виконає це завдання, зберігаючи зразки народнього мистецтва і передаючи їх прийдешнім поколінням.

Від Об'єданого Комітету Українців Нью-Йорку говорив його голова д-р Володимир Савчак. Він висловив радість, що створенням повноцінного Музею, СУА довершив небуденне діло. Поборовши низку поважних перешкод, СУА і Український Музей дали змогу зберегти зразки народнього мистецтва, запрезентувати їх власному громадянству й неукраїнським відвідувачам та передати їх нащадкам.

Екзекутивний директор і керівник канцелярії УККА мгр. Іван Базарко сказав у своїй промові, що відкритий у спільно придбаному і відновленому обома організаціями Домі,

Відкриття Українського Музею — промовляє голова СУА Іванна Рожанковська; побіч неї Леся Різник — голова Музейної комісії та Ольга Гнатейко — голова Окружної Управи СУА Нью Джерзі Світл. О. Старостяк

Opening Day of the Ukrainian Museum. Speaking is Iwanna Rozankowsky President of UNWLA, next to her — Lesia Riznyk — Museum Committee Chairman and Olha Hnateiko — chairlady of New Jersey Regional Council.

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ 30 ВЕРЕСНЯ 1976

Зліва: репортерка "Гуд Гавзкіпінг" у розмові з Камілею Смородською, Андрій Семотюк (Інформаційний Центр СКВУ при ООН), Роман Чайківський ("Гадсон Діспеч"), Олена Процюк ("Українка в світі").

From left: Reporter from Good Housekeeping conversing with Camilla Smorodsky; Andrii Semotiuk (Information Center of SKVU), Andrii Chaikivskiy, (Hudson Dispatch) Ella Prociuk (Ukrayinka v sviti).

Оксана Грабович — куратор Українського Музею розмовляє з репортеркою "Нью-Йорк Таймс" — Рітою Райф. Світлий О. Старостяк

Oksana Grabowicz conversing with the New York Times reporter Rita Reif. Photo: O. Starostiak

Зенон Снйлик з дружиною, Ігор Дябога з дружиною ("Свобода")

Zenon Snylyk (Svoboda) with Mrs. Snylyk and Ihor Dliaboга (Svoboda) with Mrs. Dliaboга

Арка Оленська-Петришин, Богдан і Марта Геруляк ("Сучасність")

Arka Olenska-Petryshyn, Bohdan Gerulak, Marta Gerulak (Suchasnist)

Музей є поєднанням шляхетних задумів і емоційних поривів з інтелектуальними вартостями. Музейна збірка нагадуватиме нашій спільноті на поселенні рідну землю, бо, за словами римського поета Овідія, перебування на чужині не є зміною батьківщини, тільки підсоння. Музей познайомить своїх і чужих з нашими культурними надбаннями в ділянці народного мистецтва.

Куратор Музею О. Грабович поінформувала, що на інавгураційному показі виставлено тільки вісім процентів експонатів, але теми виставок будуть ротаційно змінятися.

Музей посвятили парох церкви св. Юра в Нью-Йорку о. д-р Володимир Гавліч і настоятель нью-йоркського собору

св. Володимира о. Володимир Базилевський. Отець д-р Гавліч вніс многоліття установі. Присутні оглянули експонати й винесли корисне враження.

Програмою прийняття, яке відбулося після акту посвячення, проводила М. Томоруг. Молитву провів о. д-р Гавліч. Він перший склав привіт з нагоди відкриття Музею і подарував до його збірки два срібні перстені, срібний браслет, прикрашені сріблом коралі і зроблене з коралів "намисто", яке гуцули чіпляли на шию "маржині", щоб не загубилася. Всі ці предмети виконані ручно гуцульським народнім майстром. Музей вітає з відкриттям о. В. Базилевський, а від Асоціації Українських Університетських Професорів привіт склав проф. д-р о. Мелетій

Гості під час Пресової Конференції 30 вересня 1976 р.
Світл. О. Старостяк
One of the exhibit rooms during the press conference held
September 30, 1976.

Леся Юзенів, Іванка Ганкевич ("Юнак")
Lesia Yuzeniv, Ivanka Hankevych (Yunak)

Директор Музею Марійка Шуст, Уляна Любович ("Наше
Життя"), куратор Музею Оксана Грабович

Museum Director — Maria Shust, Uliana Lubovych (Nashe
Zhyttia), Museum Curator — Oksana Grabowicz.

Войнар. Від УККА вітав СУА з його успіхом екзекутивний віце-президент Йосип Лисогір. Від Округи Нью-Джерзі привіт зложила голова О. Гнатейко, від Округи Філадельфія голова Л. Дяченко. Вона передала теж побажання від 90-го Відділу, а від себе крім привіту подарувала Музееві київську плахту. Округа Чікаго вітала Музей устами своєї голови М. Юзефович. Вітальницею від Округи Огайо і від 12-го та 33-го Відділів була М. Фаріон. Від Північного Нью-Йорку і 47 Відділу промовляла голова Округи І. Руснак. Л. Фіцалович склала вітання від Нової Англії, а М. Томоруг від Округи Нью-Йорк. Від УНС побажання передала головна касирка Уляна Дячук, від Золотого Хреста д-р Софія Карпінська.

Почесна голова СУА Л. Бурачинська у привітальному слові раділа, що під умілим проводом довголітній шлях збірки закінчився щасливо в формі Українського Музею. Від Т-ва Бібліотекарів і Головної Управи СУМА привіт склав мгр. Іван Кобаса, Галя Климук від ТУСМ, Андрій Прядка від Екзекутиви СУСТА і д-р В. Комаринський від Карпатського Союзу. Почесна членка СУА і почесна голова Округи Нью-Йорк Іванна Бенцаль ствердила, що такі досягнення, як

Крамничка при Українському Музеї. Іванна Савицька, яка
заряджує нею.

Museum store at the Ukrainian Museum. Iwanna Sawycka.

Музей, є наслідком спільної дії всіх прошарків української іміграції.

Святкову зустріч закінчено молитвою, яку провів о. В. Базилевський.

3-го жовтня о год. 1:30 по пол. відбулося офіційне відкриття Українського Музею для членства СУА і громадянства. Публіка виповнила вщерть прийомну залу і всі музейні кімнати. Церемонією відкриття проводила голова Окружної Управи Нью-Джерзі О. Гнатейко. Вона підкреслила тернистий шлях, що його довелося пройти музейній збірці поки стала Музеем. День відкриття, це велике свято для громадянства, зокрема для членства СУА.

І. Рожанковська, віддаючи Музей для загального вжитку, ствердила, що з цією хвилиною дальша доля Музею в великій мірі залежна від громади. СУА започаткував і заінкорпорував Музей, а українська спільнота повинна допомогти розбудувати його в культурній столиці Америки — Нью-Йорку.

Учасники урочистого відкриття Українського Музею.
Світл. О. Старостяк.

Participants at the opening of the Ukrainian Museum.

Промовляли ще Л. Різник і мгр. І. Базарко. Усний привіт від ОЖ ОЧСУ зложила Дарія Степаняк, від Українського Музичного Інституту проф. Мелянія Байлова, почесний президент УМІ.

Розп'яття (посудина на свячену воду). Цвілик.
1939 р. Український Музей.

Holy water front. Work of Pavlyna Tsvilyk. 1939. Ukrainian Museum.

Після офіційної частини відкриття зібрані оглядали експонати, обмінювалися враженнями, обговорювали виставку і відвідували музейну крамничку.

З нагоди відкриття Українського Музею, СУА одержав письмові привіти від: Апостольського Адміністратора Філадельфійської Архиепархії Кир Василя Лостена, Митрополита УПЦ Мстислава, спеціального радника Президента в етнічних справах д-ра Мирона Куропаса, СФУЖО, Українського Дослідного Центру — Гарвард, Осередку Української Культури й Освіти в Вінніпегу,

О. Володимир Гавліч, парох церкви св. Юра в Нью-Йорку, вручає дари для Українського Музею. Світл. О Старостяк

Rev. Volodymyr Gawlich, Pastor of St. George's Ukrainian Catholic Church of New York handing gifts to the Museum.

"Нотаток з Мистецтва", Українського Музею й Архіву в Клівленді, Об'єднання Письменників "Слово", Крайової Пластової Старшини, Пластової Станиці і Гуртка "Пластприятю" в Нью-Йорку, "Юнака", Крайової Управи Братства Колишніх Вояків і Української Дивізії УНА, Братства Колишніх Вояків і Української Дивізії УНА — Станиця Нью-Йорк, Братства "Броди-Лев", Нью-Йорк, Українського Народного Дому в Нью-Йорку, Кредитівки "Самопоміч" в Нью-Йорку, Хору "Думка", Марійської Дружини в Нью-Йорку, Організації Оборони Лемківщини, Школи Українознавства на Асторії, Українознавчої Школи СУМА, Нью-Йорк.

Привіти прислали почесні членки СУА Катерина Пелешок і Анна Сивуляк та наступні Відділи СУА: 1, 3, 4, 7, 18, 21, 22, 28, 36, 64, 67, 71, 72, 76, 82, 83, 86, 89, 102, 105 і Відділ в стадії організації в Сіятл, Ваш.

Також наспіли привіти від громадян: Дарії і мистецтвознавця проф. Дам'яна Горняткевича, (при чому проф. Горняткевич подарував ляльку в угнівському строї, а пані Дарія половину подільської верети), від Ольги і Юліана Мусаковських Ольги і Мирона Гнатейків, Ірини Руснак, Марії і Платона Стасюків.

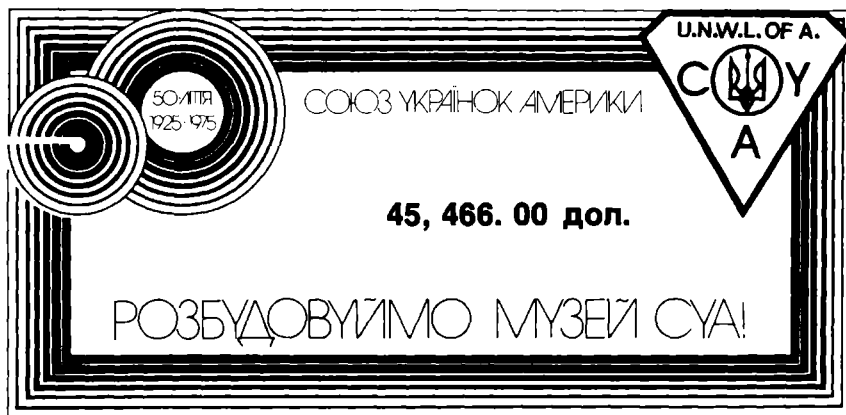
Господарями під час пресової конференції, посвячення і відкриття Українського Музею були Відділи Округ Нью-Йорку і Нью-Джерзі.

Відкриття Українського Музею попередили численні інформативні статті в українській пресі.

Про пресову конференцію, посвячення і відкриття Музею широко звітувала українська преса, зокрема "Свобода" й "Юкреньєн Віклі". Присутня на пресовій конференції кореспондентка "Нью-Йорк Таймс-у" Ріта Райф в ч. цієї газети за 5-го жовтня ц. р. помістила про Музей інформаційну нотатку, в якій подала коротку його історію, обговорила музейні предмети, працю куратора і звернула увагу на спільність деяких мотивів українського народного мистецтва з мотивами інших народів.

Марія Барагура

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:

ЗА М. ЖОВТЕНЬ 1976 р. ЗЛОЖИЛИ: ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК, ОРГАНІЗАЦІЙ, УСТАНОВ І ГРОМАДЯНСТВА.

10 дол. Округна Управа — Нової Англії (із святкувань 10-ліття 93 Відд.)

125 дол. 91 Відділ — Бетлегем В тому по 25 дол. — 5 цеглин

100 дол. 65 Відділ — Нью-Бронсвік В тому по 50 дол. — 2 цеглини Православна Кредитівка ім. св. Андрея в Баунд Бруку

100 дол. 90 Відділ — Філядельфія В тому по 25 дол. — 4 цеглини з нагоди відкриття Музею)

95 дол. 46 Відділ — Рочестер В тому 25 дол. — проголошено в листі "Замість квітів", по 10 дол. — 7 членок Відділу

85 дол. 74 Відділ — Чикаго В тому 50 дол. Відділ — з нагоди відкриття Музею, 25 дол. — др. Тамара Наболотна, 10 дол. Емілія Морозе Марресе

80 дол. 28 Відділ — Ірвінгтон пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

75 дол. 72 Відділ — Нью-Йорк В тому 25 дол. — Йосиф і Марія Лисогір, 20 дол. — С. і О. Процюк, по 10 дол. — Р. і А. Віоля, і 2 членки Відділу

65 дол. 13 Відділ — Честер В тому 25 дол. — неприйнятий гонорар — Е. Кохан і Христя Кий-Плюта за показ писання писанок в бібліотеці —

25 дол. — Е. Павлюк, Е. Кохан і Р. Блонарович

50 дол. 103 Відділ — Гемстед, Н.Й. В тому по 10 дол. — 5 цеглин

25 дол. 22 Відділ — Чикаго пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

20 дол. — 100 Відділ — Картерет В тому по 10 дол. — 2 цеглини — з нагоди відкриття Музею.

Разом 830 дол.

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

130 дол. — з нагоди відкриття Музею — закупили цеглини: В тому: 50 дол. Оксана Луцька, — Нью-Йорк, по 20 дол. — З. Зарицька — Гемстед, Г. Бражник — Н.Й. Емілія Процінська — Вашингтон, по 10 дол. — Лідія Крушельницька, Марія і Стефан Шепарович — Н.Й.

по 25 дол. — Пелягія Кучкуда — Цедар Роу, Н.Дж. (в пам'ять св. п. Олени Лотоцької) А. і О. Качмарські — Йонкерс, Н.Й.

по 10 дол. — І. Трачук — Нью-Йорк — Міра Михайлів — Честер (в пам'ять св. п. Олени Лотоцької)

80 дол. — пожертви проголошено в листі "Замість квітів"

Разом 280 дол.

Поіменні списки членок СУА, які закупили 10 дол. цеглини подавати будемо в чергових числах "Н.Ж."

Просимо такі списки надсилати враз із грошовими переказами.

Поля Книш
(фінансова секретарка)

ПОЖЕРТВИ З НАГОДИ ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

ОКРУЖНІ УПРАВИ СУА:

по 200.- дол. — Нью-Джерзі
по 100.- дол. — Північний Нью-Йорк Нью-Йорк
Філядельфія
Чикаго
по 50.- дол. — Нова Англія
разом 650.- дол.

ВІДДІЛИ СУА:

по 500.- дол.
1. Відділ Нью-Йорк, 64. Відділ Нью-Йорк, 72. Відділ Нью-Йорк, 82. Відділ Нью-Йорк
по 200. дол.
71. Відділ Джерзі Ситі, Н. Дж.
по 125.- дол.
91. Відділ Бетлегем,

по 100.- дол.
4. Відділ Нью-Йорк, 18. Відділ Пассейк, Н. Дж., 21. Відділ Бруклін, Н. Й., 22. Відділ Чикаго, Ілл., 28. Відділ Ньюарк, Н.Дж., 33. Відділ Клівленд, Огайо, 47. Відділ Рочестер, Н.Й., 59. Відділ Балтимор, Мд. 73. Відділ Бріджпорт, Конн., 83. Відділ Нью-Йорк, Н.Й., 89. Відділ Кергонксон, Н.Й., 92. Відділ Сомервіл, Н.Дж.
по 50.- дол.
7. Відділ Акрон, Огайо, 16. Відділ Мінеаполіс, Мін., 45. Відділ Ірвінгтон, Н. Дж., 65. Відділ Нью-Бронсвік, Н. Дж., 76. Відділ Воррен, Міч., 86. Відділ Ньюарк, Н.Дж.
по 25.- дол.
3. Відділ Фінікс, Арізона, 24. Відділ Елизабет, Н. Дж., 36. Відділ Чикаго, Ілл., 61. Відділ Випані, Н.Дж.,

67. Відділ Перт Амбой, Н.Дж., 95. Відділ Байон, Н.Дж., 105. Відділ Статен Айленд, Н.Й.

разом 4,000.- дол.

ОРГАНІЗАЦІЇ — УСТАНОВИ

по 250.- дол.
Український Народний Союз, Інк.
по 100.- дол.
Братство Кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА- Відділ Нью-Йорк. Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" Нью-Йорк, Український Католицький Митрополічний Ординаріат у Філядельфії,

УЧАСТЬ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В КОНГРЕСІ УККА

В днях 8, 9 і 10 жовтня 1976 р. відбувся в Нью-Йорку XII Конгрес УККА, в якому взяли участь Голова СУА Іванна Рожанковська як член Президії УККА, Х. Навроцька та І. Падох — члени Політичної Ради та О. Ставнича як делегатка Екзекутиви СУА. Крім цього Л. Дяченко заступала Округу Філядельфії, а 20 Відділів були заступлені своїми делегатками.

Голова І. Рожанковська була обрана заступником президента Конгресу.

У поодиноких комісіях заступали СУА такі делегатки: В комісії розгляду сучасного стану в Україні — Л. Лемішка (59 В); шкільництва та виховання — О. Платош (93 В); внутрішніх справ — Л. Гой (1 В); зовнішніх справ — О. Зінич (108 В); науки та культури — М. Савчак (64 В); фінансів — Л. Дяченко (Окр. Управа Філядельфія); молоді — М. Шмігель (46 В); резолюційній — Л. Бурачинська та О. Ставнича; верифікаційній — Е. Новаківська (20 В); статутівій — І. Падох; номінаційній — Х. Навроцька; професіоналістів — І. Рожанковська;

Делегатка СУА запропонувала, щоб не творити окремої комісії для жіночих справ, бо делегатки СУА беруть участь як громадянки у всіх комісіях Конгресу, а справи жіночих організацій координує СФУЖО.

На конгресовому бенкеті Шевченківською Грамотою нагороджено за жертвенну працю для жіночого руху та цілої української спільноти почесну голову СУА Лідію Бурачинську.

До Президії УККА, на становище заступниці голови, Екзекутива СУА призначила Христину Навроцьку. Замінила вона Іванну Рожанковську, яка досі цей пост займала, згідно з постановою СУА, яка передбачує працю на одному пості тільки впродовж двох каденцій.

До новоствореної Крайової Ради входитимуть І. Падох та О. Ставнича як представниці СУА.

В резолюціях Конгрес з признанням привітав відкриття Українського Музею зорганізованого СУА та запевнив свою піддержку.

Н. Х.

З нагоди Конгресу Українців Америки відбувся бенкет в суботу 9 жовтня ц. р. Серед відзначених Шевченківською Грамотою Волі була Лідія Бурачинська, почесна голова СУА, заступниця голови СФУЖО. Від імені Екзекутиви УККА грамоту вручила І. Рожанковська.

Світл. Р. Голіят

A banquet was held during the Congress of Ukrainians of America on Saturday October 9. Among those honored with the Shevchenko Freedom Award was Lidiya Burachynska honorary President of UNWLA and Vice President of WFUWO. The Award was handed to her in the name of the Executive Board of UCCA by I. Rozankowsky.

ДАРУНКИ ДЛЯ МУЗЕЙНОЇ КРАМНИЧКИ

До Музейної крамнички впливають дарунки від Відділів, а саме: вишивані серветки, закладки, подушечки на шпильки, хустинки, дерев'яні вироби та дрібна кераміка, писанки.

Подаємо список Відділів СУА, які надіслали вже свої дарунки до крамнички:

Округа Нью-Йорк: Відд. 35, 82;
Округа Філядельфія: Відд. 90;
Округа Північного Нью-Йорку: Відд. 68;
Округа Чикаго: Відд. 22, 74, 102;
Округа Дітройт: Відд. 26, 53, 81;
Округа Клівленд: Відд. 33.

Щиро дякуємо!

по 50.- дол.

Комітет Об'єднань Американсько-Українських Організацій Нью-Йорку, Крайова Пластова Старшина, Марійська Дружина ім. Непорочного Зачаття Діви Марії при церкві св. Юра в Нью-Йорку, Організація Оборони Лемківщини, Об'єднання Жінок ОЧСУ,

по 25.- дол.

Асоціація Українських Університетських Професорів, Пластова Станиця в Нью-Йорку та Пласт-Прият, Об'єднання Українських Письменників "Слово", Український Хор "Думка", Школа Українознавства Осередку СУМА в Нью-Йорку.

по 20.- дол.

Школа Українознавства — Асторія, Н.Й.

разом 970.- дол.

ПРИВАТНІ ОСОБИ

по 100.- дол.

Мирон і Ольга Гнатейки, Кліфтон, Н.Дж., Юліан і Марія Савчаки — Бруклін, Н.Й., Др. і Марія Фаріон — Клівленд Огайо, Др. і Люба Шандра, Чикаго Ілл.

по 50.- дол.

Іванна Бенцаль — Бронкс, Н.Й., Катерина і Володимир Папуги — Нью-Йорк, Катерина Пелешок — Нью-Йорк, Ірина Руснак — Рочестер Н.Й., Марія і Платон Стасюки — Норт — Маямі, Флорида.

по 25.- дол.

Софія Серафим — Нью-Йорк, Ольга і Юліан Муссаковські — Ірвінгтон, Н.Дж., Стефанія Савчук, голова СФУЖО, — Торонто, Марія і Ярина Турко — Кембрідж. Масс.

по 24.- дол.

Тіна Крисюк — Лотоцька,

по 20.- дол.

Елейн Керилюк-Овстин — Белвію, Вашингтон, М. Свій — І. Галамай — Нью-Йорк,

по 10.- дол.

Анна Сивуляк — Челтенген, Па.

разом 824.- дол.

Загальна сума 6,444.00 дол.

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Річне засідання Головної Управи СУА відбулося 2-го і 3-го жовтня ц. р. у власній домівці. Голова СУА Іванна Рожанковська відкрила наради молитвою, після якої присутні однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять покійної голови-основниці Олени Лотоцької.

Участь у нарадах приймали: почесна голова Лідія Бурачинська, всі члени Екзекутиви, референтки, голова Контрольної Комісії, голови дев'яťох Окружних Управ, редактор "Нашого Життя" Уляна Любович і адміністраторка журналу Марта Данилюк.

Після прийняття порядку нарад комісією для провірення протоколу з останнього засідання Головної Управи 25-го і 26-го жовтня 1975 р. вибрано в складі: Ірина Захарко, Ірина Лончина і Дора Рак. На пропозицію заступниці голови Любослави Шандри не покликано Комісії Ухвал, але рішення, щоб кожна референтка подала рекомендації у своїй ділянці.

І. Рожанковська у своєму звіті підкреслила головні завдання Екзекутиви у діловому часі, а саме: 1) спрямування шляхів праці організації і піднесення її справності; 2) заходи для зменшення дефіциту "Нашого Життя"; 3) відкриття Українського Музею. Голова вважає, що відкриття Музею, яке є завершенням праці кількох поколінь, це одне з найбільших досягнень організації.

Звітність Відділів у цьому році була куди краща, ніж минулими роками, хоч ще не задовільна. Округи й Відділи більше уваги присвячують далі місцевим справам, чим здійснюванню програми і спільних цілей СУА. На думку голови важливе завдання має Номінаційна Комісія і для її справного діяння вона подала деякі сугестії.

Голова поінформувала, що УККА видає Пропам'ятну Книгу з нагоди 200-ліття США і 100-ліття українського поселення в Америці. Статті про діяльність СУА до цієї книги написали: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Люба Волинець і Олена Климишин. Голова піддала думку видати брошурою біографію Олени Лотоцької.

У другому дні нарад І. Рожанковська подякувала почесній голові Лідії Бурачинській за її труд для Музею.

Фінансова референтка Поля Книш подала білянс на 31-го грудня 1975 р., пояснюючи позиції активів і пасивів та пред'являючи прелімінар бюджету на 1977 рік.

Касирка І. Комар у своєму звіті зробила зіставлення приходів і розходів на день 31-го серпня 1976 р. Готівка в касі вносить 35.355.98 дол.

Контроля книг відбулася 7-го, 11-го і 12-го вересня ц. р. Голова Комісії Ольга Муссаковська ствердила, що книги ведені без закиду, а документація збережена педантично.

Редактор "Нашого Життя" Уляна Любович подала дані про час верстання, друку та про зміст журналу. Назвала склад редакційної колегії і завдання поодиноких членів. Звернула увагу на труднощі праці в тому теж причини які унеможливають прискішення появи журналу. Вияснила, що між датою випуску числа, а його доставою минає довгий проміжок часу, який зуживає експедиція і поштові дні. Ствердила, що зацікавлення журналом зростає. На думку редактора та членів колегії вирінає потреба поміщувати в журналі більше програмових статей, статей загального

зацікавлення і літературних матеріалів. Журнал вже тепер має передплатників зпоза організації, а те дало б можливість придбати таких більше.

Адміністратор "Нашого Життя" Марта Данилюк ствердила, що перевірка картотеки передплат виказала багато залегlostей, які великою мірою спричинюють недобір журналу. Своєчасне вношення передплат поправить ситуацію. Завдяки заходам адміністрації поважна частина передплатниць вирівняла залегlostі.

Заступниця голови СУА Леся Різник звітувала про пророблену працю Музейного Комітету, який вона очолює. Підкреслила великий вклад праці кореспонденційної секретарки Марії Савчак, яка є одночасно членом пресово-видавничої комісії. Дякувала теж референтці зв'язків Камілі Смородській за пропаганду музейної справи.

Організаційна референтка Ірина Захарко вислала чотири обіжники організаційним референткам Округ і Відділів з пляном підготовки кампанії приєднання членства. Брала участь в організаційних конференціях Округ.

Культурно-освітня референтка Люба Волинець розіслала допоміжні матеріали Округам і Відділам (12 тем), а теж вказівки, що стосуються записування усної історії української еміграції. Виготовила для усіх голів Окружних Управ список тих культурно-освітніх матеріалів які надходять в Централі і є до диспозиції Округ і Відділів. Вислала теж обіжники.

Виховні референтки (Дана Дика й І. Лончина) у звітах підкресливали кінечність виховних конференцій в Округах і заохочували голів розповсюджувати видану референтурою касетку п. н. "Цілий світ — велика школа".

Референтка суспільної опіки Теодозія Савицька звітувала, що цього року вислано стипендій на суму 19.800 дол., в тому 148 стипендій у Бразилії, 38 в Європі і 5 в Аргентині. Вона заініціювала акцію придбання спонзорів від Відділів СУА і громадян для передплат "Нашого Життя", головно для Південної Америки. Акція має прихильні відгуки.

Референтка зв'язків К. Смородська репрезентувала СУА в організованому американському і міжнародному жіночому русі. Національна Рада Жінок Америки вибрала її своєю секретаркою. Перед відкриттям Українського Музею зі своєю Комісією влаштувала 30-го жовтня ц. р. пресову конференцію. У співпраці зі своєю Комісією робила пропаганду Музеєві.

Статутова референтка Дора Рак вислала обіжники до Округ в справі курсів парламентарної процедури. Разом із своєю Комісією виготовила проект доповнення правильника Номінаційної Комісії.

Пресова референтка Марія Барагура крім редагування хроніки, опрацювання вісток референтур у "Вістях з Централі" і різних звідомлень з діяльності Головної Управи до "Нашого Життя", писала статті до загальної преси, зокрема на теми Музею й організування українського жіноцтва. Вислала в травні ц. р. два обіжники пресової референтури.

Над звітами розгорнулася жива дискусія.

Куратор Українського Музею Оксана Грабович

Можна б поминути мовчанкою статтю п. н. **СУА** і **"Наше Життя"**, що появилася у "Наших Голосі", вересень 1976 р., пера Дмитра Кузика, одначе автор міг би з цього винести фальшиві висновки, мовляв, "переїхався" по **СУА** так, що збентежене жіноцтво забуло язика в роті.

Це не перший раз, що хтось почув у собі іскру Божу і пробує нас навчати про наші обов'язки і завдання у громаді. І в минулому бувало, що теоретикам громадського життя приходили на думку блискучі ідеї, лиш не було охочих переводити їх в життя. У пресі появилася статті із закличками до **СУА**, як одинокої організації, що повинна їх здійснювати. Дехто вже розчарувався у своїх сподіваннях, на чергу прийшов ред. Д. Кузик.

СУА вітає конструктивну критику громадського життя, цінить також голоси вільної, об'єктивної, відповідальної преси. Чи "Наш Голос" підпадає під таку характеристику?

Яка шкода, що українські журналісти, зокрема редактори "Нашого Голосу", так мало скористали з приміру американських товаришів пера. У нас все ще нехтується фактами і джерелами, а статті найчастіше мають характер проповідей, або відзеркалюють задушевні бажання їхніх авторів. Виявивши цілковитий брак знання історії і праці **СУА**, ред. Д. Кузик кількома помахами пера оформив ідеологічно "Наше Життя", унапрявив організацію і зложив нам програму праці на довгі роки.

Із попередніх натяків та останньої статті виходить також, що автор хотів би нашими руками переводити реформи в **УКК**. Для інформації подаю, що **СУА** був співзасновником **УКК** і з цієї причини входить до його управи. Середовище ред. Д. Кузика не радилось зі **СУА**, коли виходило з системи **УКК**, нехай же власними руками зводить свої бої. В **УКК** наші представниці

Докінчення: Річне засідання

поінформувала, що збірка зорганізована згідно з американською музейною системою. Музейні предмети описані, удокументовані і внесені в каталог англійською мовою. Це необхідне для виклопотання стейтової субсидії й акредитації Музею. Виставлено 8 процентів експонатів, керуючись принципом територіальности і еволюційности. Решта експонатів змагашинована, але тематика виставки буде змінатися.

Другого жовтня Головна Управа взяла участь у посвяченні Українського Музею, а 3-го жовтня в урочистому його відкритті.

Під час полуденку 2-го жовтня заступниця голови **СУА** Христина Навроцька, яка очолювала Комісію Відзначень проголосила, а І. Рожанковська вручила грамоти признання головам вирізнених Округ, а саме: Нью-Йорк, Філадельфія, Дітройт.

На нарадах усталено місце і дату XVIII Конвенції **СУА**, а саме: Нью-Йорк, травень 1978 р.

Господарем дводенних нарад була Округна Управа Нью-Йорк з Відділами.

Марія Барагура – пресова референтка **СУА**

заступають інтереси **СУА**, ми не були і не будемо нічимі "сателітами", як інспірує ред. Д. Кузик.

Дивно, що такий тонкий спостерігач громадського життя в США, як ред. Д. Кузик, завзято мовчав, коли Український Інститут Америки викинув збірку народнього мистецтва зі свого приміщення, як навіть преса "естаблишменту" відноувала кволий протест. Заходи **СУА** для відкриття музею у власнім приміщенні не були варті навіть згадки в "Наших Голосі". Чи, може, ці вістки ще не дійшли до Трентону?

У демократичних країнах загал ставиться з повагою до жіночих організацій та їхньої праці у різних ділянках суспільного життя. Вони мають вплив на законодавство, доступ до урядових чинників, а коли політичні партії хочуть здобути їхню піддержку при виборах, беруть до уваги вимоги жіночих організацій і включають їх до своїх "платформ", тобто напрямних на майбутнє. У пресі появляються об'єктивні вістки про діяльність жіночих організацій, настанову до актуальних проблем, важливі наради чи конгреси, але ніхто не відважився б давати їм порад чи повчань, як провадити діяльність чи міняти напрямні. У демократичнім світі визнають принцип, що громадські організації постають для цілей, які собі вибрали, працюють за статутом, який прийняли, і за свою діяльність відповідають перед членством.

Наше середовище здавна кермується відмінними принципами. Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, організований Союзом Українок у 1934 р. знайшовся під обстрілом з усіх сторін. Незважаючи на перешкоди зі сторони своїх та польської влади, конгрес відбувся у Станиславові з великим успіхом.

Українська імміграція не привезла зі собою традицій княжих чи козацьких часів, коли жінка мала більшу рівноправність і матеріяльну незалежність, як у сімдесятих роках двадцятого століття у нашій громаді в США. У нас психіка бідного галицького села початку ХХ століття, коли призначення жінки була безупинна виснажуюча праця в хаті і в полі, що не залишала часу на освіту, ні не давала змоги виявитись у суспільнім житті. Часи і обставини змінились, одначе відношення до жінки як робочої сили і неповноцінної людини залишилось до сьогодні, зокрема у громадським житті нашого поселення. Вище згадана стаття є клясичним приміром такої настанови, маркантна ще й тим, що вийшла зі середовища, що називає себе демократами з великого "Д".

Не будемо давати порад Д. Кузикові, як редагувати "Наш Голос", хоча до його змісту і стилю маємо поважні застереження, бажали б лише звернути увагу, щоби у своїм реформаторським запалі не забув слів Миколи Шлемкевича: ... "Ми звичайно схильні думати, що тоталізм, нетерпимість це особливі прикмети націоналізму. Погляд несправедливий. Наша демократія буває такою ж нетерпимою і так само посягає до своєрідного тоталізму, як і інші ідеї..." Може тут лежить причина, що так важко навести лад у нашій громаді?

"Микола Шлемкевич. Українська синтеза чи українська громадянська війна. 2. вид. 1949 р. ст. 41.

Це вже вдруге запрошуємо мгр. Оксану Грабович, щоб відповіла нам на декілька питань. Просимо, щоб розказала про свою працю при влаштуванні першої вступної виставки Українського Музею.

Вперше наше інтерв'ю з нею було поміщене у "Нашому Житті" за вересень 1972 р. Тоді то працювала пані Оксана над етнографічною збіркою США, яка знаходилася в Українському Інституті Америки. Тепер ця збірка знову під її опікою, але вже у власному домі США при Другій Евенью в Нью-Йорку.

Не будемо тут повторювати усіх біографічних даних Оксани Грабович, відсилаючи читачів до 7-го числа НЖ з 1972 р. Пригадаємо тільки, що вона закінчила студії слов'янської етнографії та соціології на Історично-Філософському Відділі Ягайлонського Університету у Кракові. Згадати теж слід, що вона продовжувала студії в Гарвардському Університеті, де її краківські студії були зачислені і де вона присвятила свою увагу фолкльорній слов'янській мітології. Тепер має вона статус докторанта на факультеті суспільної слов'янської антропології в Університеті Массачусетс, в Емгерст — University of Massachusetts, Amherst.

Зв'язана вона своєю працею з Гарвардським Інститутом, де співпрацює при підготовці виставки з нагоди 100-ліття поселення українців в Америці, яка має дати огляд інтелектуального вкладу українців в культуру цієї країни.

Очевидно у нашій розмові передусім цікавить нас Музей, якому Оксана Грабович присвятила від весни цього року багато не тільки часу та праці, але теж зацікавлення та ентузіазму.

Наші питання ставити будемо не в хронологічному порядку тобто не від початку, але від кінця, тобто від першої виставки — відкриття, яке відбулося, як відомо 2-3 жовтня ц. р.

Питання: З-поміж показного числа предметів вибрали ви деякі; яку засаду прийняли ви при їх виборі та укладі, чим керувалися?

О. Г.: Це була найтрудніша для вирішення справа. Звичайно виставка повинна мати одну тему, наприклад, історія вишивки, або ритуальне значення якогось предмету, чи його функціональне призначення.

Ця виставка була вступною, впроваджуючою, і тому треба було дати хоч мінімальну репрезентацію кожної групи предметів зі збірки, тобто приклад: **вишивання** (сорочки, рушники); **тканин** (скатерті, рушники, плахти, обгортки, фоти); **килими**; **кераміка**; **вироби з дерева та металю**. Писанку не припадково на цей раз поминули ми, бо вона найпопулярніша і могла б відвернути увагу від інших ділянок. Не показано теж виробів шкіряних, бо вони вимагали ще багато праці над їх підготовкою, чищенням тощо.

При тому хотілося і треба було показати не тільки сам предмет, але і його функцію, пов'язання з

Оксана Грабович
куратор Музею

Oksana Grabowicz.
Museum Curator

життям людини. Це зроблено при допомозі світлин з відповідними написами.

Питання: Що могли б ви сказати про спосіб уложення та представлення публіці предметів на цій виставці.

О. Г.: Це якраз одне з найтрудніших питань і завдань, яке було перед нами. Дуже важко погодити зовнішні та внутрішні вимоги. Зовнішні це ті, яке ставить сучасне музейництво. Система, яка обов'язує у всіх музеях, вимоглива і сувора. Деякі вимоги такі, що від них залежить визнання нашої збірки як Музею, т. зв. акредитація, з усіма зв'язаними з тим статусом привілеями та зобов'язаннями.

Дечого не вільно робити з огляду на вимоги консервації, наприклад, не можна уставляти манекінів з одягом без охорони склом. Не допускається, теж згущення предметів. Їх кількість залежить від поверхні, якою диспонуємо. Кожний предмет мусить мати відповідне місце і простір. Тому то виставлено тільки біля 8% усього, що є у збірці.

Це вимоги музейних приписів, які важко погодити з тим, що я окреслюю внутрішніми вимогами, тобто тими, які ставить наша публіка. Наша суспільність звикла до т. зв. виставок народньої творчості, де про успіх рішає кількість показаних предметів, а не їх тематичне усистематизування.

Музей це едукаційна інституція і вимагає такого укладу, який є потрібний для тих цілей, а не тільки для естетичних вражень.

Питання: Я свідомо того, що так в часі пресової конференції, як і під час відкриття Музею, ви були надто зайняті щоб "збирати" інформації про враження тих, хто відвідував його. Все таки, може, якісь уривки закарбувалися у вашій пам'яті?

О. Г.: Було, справді, так багато людей, що годі на це питання вичерпно відповісти. Під час пресової конференції багато часу і уваги треба було присвятити репортерці Нью-Йорк Таймсу, яка прийшла, мабуть, досить упереджена. З її речевої замітки у Нью-Йорк Таймсі видно, що її наставлення змінилося після докладного оглянення виставки та моїх пояснень. Це, що вона написала, свідчить, що потрапувала нас поважно. Її, до речі, не вражало те, що виставлених предметів не було багато, навпаки, навіть зауважила, що в одній габльотці не повинно бути аж три сорочки.

З інших зауважень для мене важливе було те, що

сказала Любов Дражевська, яка працює вправді не в етнографічному, але в геологічному музеї. Їй показала я теж каталог та магазин і вона оцінила усе дуже позитивно, обіцяючи на майбутнє бути в контакті зі мною.

Не без того, що дійшли до мене зауваження деяких відвідувачів, які головню мали застереження щодо кількості показаних експонатів. Але відповідь на це я вже вам дала.

Питання: Вернімося тепер назад до початків вашої праці над збіркою. Ви працювали над нею у 71-72 роках, коли вона була ще в приміщенні Інституту Америки. Як знайшли ви її тепер, після "пригод" з вивезенням до Філадельфії? Які були ваші завдання?

О. Г.: Передусім треба було збірку наново переглянути і упорядкувати. Виконану працю можна б поділити на такі етапи: інвентаризація, маґазинування, перевірка стану предметів і врешті вибір для виставки. В перших тижнях ще йшла праця над самим устаткуванням приміщення: розмови і пертрактації з контракторами, закуп необхідного влаштування, допоміжного приладдя тощо. Було з тим багато клопотів та зайняття. Бували хвилини, що видавалося — ніяк не встигнемо на час з підготовкою. Тут мушу згадати про технічну поміч пана Володимира Папуги, який не тільки зі знанням, зручністю, і розумінням, але теж з повною посвятою до останньої хвилини, без кінцевого відпочинку співпрацював зі мною. Не знаю, як без нього усе вдалось би на час приготувати.

Не говорю тут про пань, які співпрацювали так при самому Музеї, як при підготовці пресової конференції, відкритті тощо.

Якщо йдеться про саму збірку, то те, що зроблено це тільки початок. Покищо тільки змаґазиновано предмети та забезпечено їх. Праця над упорядкуванням та консервацією того, що є, а теж предметів, які досить щедро напливають, ще перед нами.

Про труднощі з вибором та проблемами їх укладу я вже говорила.

Питання: А як ви оцінюєте саму збірку? Які, на вашу думку, пляни і завдання перед Музеєм?

О. Г.: Колекція Музею багата, але головню репрезентовані є вироби з західніх земель; з північних та центральних далеко менше. Дерев'яних і металевих предметів та кераміки з тих частин України нема зовсім. Найменше предметів із східніх частин України.

Збірка вимагала і вимагає ще багато праці і коштів. Найбільші кошти з чищенням килимів, їх підшиттям, забезпеченням. Досі тільки декілька віддано до чищення до спеціальної компанії, яка ті праці виконує теж для Метрополітального Музею. Деякі предмети наслідком вивезення до Філадельфії треба було наново опрацювати.

Консервація музейних предметів вимагає спеціальної вмілості. В Європі існують спеціальні школи, де вивчають та досліджують способи

консервації. Невластиве прання, направа тканин може їх зовсім знищити.

Якщо йдеться про завдання, то Музей є едукативною установою. З цим повинна бути пов'язана відповідна програма: лекції з показами технік, історії розвитку даних технік чи предметів, їх місце в культурі, функціональність тощо. Можна б влаштувати конкурси традиційного печива, писанок, тканин, вишивки.

Наприклад замилювання до вишивання доводить інколи до того, що тратиться почуття стилю, упрощується, вибираючи і застосовуючи якийсь елемент з цілості взору, застосовується невідповідний матеріал чи змінюється кольори.

Дальші можливості це контакт та відвідини з інших музеїв, шкіл тощо. Уже тепер, зразу після відкриття, може, наслідком нотатки в Нью-Йорк Таймсі, мали ми відвідини пані Люїзи Гейнце — члена Музеум оф Модерн Арт, яка є зацікавлена в акції розбудови і піднесення дільниці де міститься Музей. Були теж телефони з інших інституцій і шкіл, і ми домовилися на зустрічі в Музеї.

Все це, як я вже сказала, вимагає багато праці, але теж коштів, особливо, якщо Музей в дальшому хоче поширити поле своєї праці поза народне мистецтво.

Питання: Ви прийняли на себе функцію куратора Музею, то ще напевно не раз будемо мати змогу з вами розмовляти чи читати написані вами статті. Чи хотіли б ви ще щось від себе додати?

О. Г.: Хочу ще сказати, що були хвилини, коли мені здавалося, що не зможемо на час всього влаштувати. Для мене особисто великою поміччю була гостинність Марії Даниш, у якої домі я весь час жила, почувуючися як дома. Коли після напруженої праці я верталася, інколи, пізно вночі до її помешкання, мене чекало не тільки вигідне приміщення, але домашня сердешна опіка та дружня атмосфера, без якої трудно було б видержати напруження тих днів. Я сказала б, що це теж дар пані Марії Даниш для Музею, якого не дасться перелічити на ніяку матеріальну річ.

Як я вже казала, цілий гурт пань дружньо працювали, щоб якось завершити цей перший етап нашої праці. Згадаю тут Марійку Шуст, яка переїхала враз зі мною неодну годину до пізньої ночі а той ранку, над підготовкою виставки. Тепер вона є директором Музею і я думаю, що це добрий вибір, відповідальної людини на цей пост.

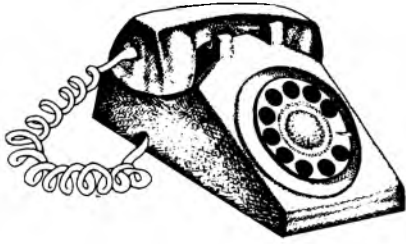
* * *

Дякую за милу розмову. До милого побачення, Оксано!

Уляна Любович

Вийшла друком книжка оповідань **Світлани Кузьменко** "Новоталалаївські рефлексії", або "Розповіді інспектора народніх шкіл в діаспорі". У книжці 15 оповідань. Обкладинка та ілюстрації Мирона Левицького. Ціна книжки, разом з пересилкою \$4.00. Замовлення слати на адресу:

"Н. — Т. Refleksii", Toronto, Ont. M8X 2B7 Canada.

Тільки між нами і телефоном ...

Чи потрібна "зміна варту"?

Якщо ви живете в більшому українському осередку — то напевне маєте більший вибір товариств і організацій, як ті, що в менших. Напевно маєте також можливість вибрати навіть до якого відділу Союзу Українок належати. Але, якщо ви у маленькому містечку, то, звичайно, є тільки одна можливість.

Моя сестринка живе у маленькому осередку. Приїхала з дітьми мене відвідати й розповіла:

— "В нас вже 22 роки існує відділ СУА. Засадничо провід є або в руках пані А, або пані Б. Очевидно, великих змін в стилі праці нема й не було. Також не дуже радо управа приймала пропозиції на інший стиль праці. Остаточно, кілька нас молодших вирішили створити новий відділ".

— "А чому ж ви не хотіли самі перебрати програму"?

— "Введення іншого стилю програми відкинуло б зразило б цих пань, що в тім відділі вже понад 20 років працюють. Отже чи це було б справедливо?"

— "Ну, але якийсь компроміс — замість роздвоєння хіба був можливий" — кажу їй.

— "В цім випадку не було можливо. Група нас, молодших, знайшла спільне зацікавлення, а з тим і

охоту до нових плянів та акцій. Старші пані з давнього відділу до нас приходять, коли для них щось цікаве, і покищо все гаразд. Головне, що ми можемо мати доповідь спеціалістів нам цікавих. Давніше, коли ми, напр., пропонували запросити гінеколога з доповіддю про статтеві відносини в подружньому житті — то нам не дозволили. А якщо одруженим "не випадає" про це говорити з фахівцями — то кому ж тоді?"

— "Добре — кажу я сестринці — але чи таким способом творення нових частин можемо вести всюди працю? В управах УККА чи КУК-у?"

— "Це не є аналогічна ситуація. Та "зміна варту" є тоді конечна. Навіть коли з управи відійдуть 2-3 особи на яких 4-6 років, тоді вже свіжий вітер повіє. Новим силам відкріймо двері".

— "А якщо нові сили слабенькі — і нічого нового не дадуть?" — питаю.

— "І це не пошкодить, бо динамічні особи (якщо вони справді такими були), коли відійдуть, напевно десь інакше будуть активними. Вони доповнять себе новими ідеями, відсвіжать себе. Тоді, навіть коли їх захотять вибрати після 5 чи 8 років, вони будуть кориснішими, свіжішими. А вміжчасі — "зміна варту" може відкрити нових провідників (молодших чи й старших) — і нові ідеї"

— "Таки погоджуюсь" — я призналась.
Але чи й другі?

Любов Калинович

РЕДАКЦІЮ ВІДВІДАЛИ

ПЕРЕД КОНЦЕРТАМИ ТАЇСИ БОГДАНСЬКОЇ

Український Музичний Інститут та Управа Округ СУА Нью-Йорк і Філядельфія, а також 28 Відділ СУА спонзорують три концерти піаністки Таїси Богданської: 14 листопада в Ньюарку, 21 листопада у Філядельфії а 2 грудня в Нью-Йорку в Карнегі Речітал Голл. Під час коротких відвідин у Редакції Таїса Богданська розказала нам дещо про себе не тільки про свою музичну діяльність, але теж про свої зацікавлення у праці в нашій організації.

"Фортеп'ян — це мій нерозлучний приятель ще з дитячих років, без музики я не могла б жити.

Признаюсь, люблю грати для

людей, тішуся, як публіка тепло сприймає мою гру.

Немає для мене вакацій, ні подорожі, щоб я зараз не шукала в готелі фортеп'яну та можливості вправляти. От хоч би минулого року взимі зовсім несподівано дала концерт на Бритійських Островах Гренд Кеймен. Ввічлива пані, яка відкрила мені залю з фортеп'яном, призналась, що мешканці острова збирають фонди на пластове джемборі, і просила їй у цьому допомогти.

Яка ж я була щаслива, коли зовсім чужі люди, білої і чорної раси, заповнили залю і з ентузіазмом оплескували всі точки програми,

Піаністка Таїса Богданська

включно з українськими композиціями.

Але мене манить сцена не тільки як піаністку. Я вже від 1952 року належу до 28-го Відділу СУА в Ньюарку та довго була в управі, як імпрезова або пресова референтка.

Докінчення на обкладинці

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Упорядкувала Світлана Луцька-Андрушків

УКРАЇНА

• Недавно дослідники релігійного життя в УРСР виявили, що в останніх 30 роках на Україні були знищені, закриті або перемінені в музеї атеїзму 31 монастирів, в тому 15 жіночих. Зліквідовано: жіночий монастир св. Миколая в Лебединському в Київській області, св. Василя в Овручі, Житомирська область, св. Тройці, Чернівецька область, св. Михаїла, Александрівка, Одеська область, Козельчанський жіночий монастир, Полтавська область, Сатановський, Хмельницька область, Кременецький, Волинська область, Введенський Одеська область, Христо-Воздвиженський в місті Полтава, Лебединський, Черкаська область, Липшанський, Карпатська Україна, Браїлівський, Вінницька область, Рождество-Богородицький, Городище, Хмельницька область, Тихвицький в Дніпропетровську та жіночий монастир в місті Бар, Вінницька область.

У 1976 році в цілій Україні залишилося всього шість відкритих жіночих православних монастирів.

• 18 вересня 1976 відбулася на київському телеекрані прем'єра фільму "Камінний господар" за драмою Лесі Українки. Драму екранізувала студія "Укртелефільм". Вступне слово виголосив С. Шаховський. Головні ролі виконували О. Гринько (О. Командор), Б. Ступка (Дон-Жуан), Ада Роговська (Донна-Анна), Антоніна Лефтія (Долорес).

• Великою популярністю втішаються твори художниці **Ганни Холопцевої** яка походить з села Водяники, Черкаської області. Вона майстер тематичного килиму-гобеліну. Її зразки знаходяться у постійних експозиціях київських музеїв. Художниця працює у реставраційній майстерні Музею українського образотворчого мистецтва. Її вважають майстром в цій ділянці. Г. Холопцева закінчила в 1949 р. Київську школу декоративно-прикладного мистецтва.

• У видавництві "Наукова думка" в Києві появилася в 1976 р. книжка **Анастасії Присяжнюк** "Пісні Поділля". Тут увійшли історичні, суспільно-побутові, жартівливі та танцювальні пісні записані у Погребищевському районі Вінниччини за останнє півстоліття. Анастасії Присяжнюк тепер 82 роки. По

фаху вона учителька. Впродовж свого життя збирала та вивчала український фольклор та має в своєму архіві понад 50 тисяч народних творів — пісень, загадок, казок, гуморесток, переказів і приказок.

США

• **Надія Казимира** з Карлетонського університету з Отави, отримала фінансову стипендію від Дослідного центру історії імміграції при Міннесотському університеті, для дослідів з життя іммігрантів. Вона пошукує за матеріалами для своєї праці "Занепокоєння українців в Канаді долею України в 1914-25 роках". У центрі історії імміграції зберігається колекція — архіви, преса, бібліотека які документують історію української імміграції на Північно-американському континенті.

• 26. IX. 1976 відбувся в Дітроїті фортепіяновий речиталь **Ірини Решетилевич** яким вона відзначила 80-ліття свого життя та 50-ліття своєї музичної діяльності. Ювілятка виконала з великим чуттям твори Бетговена, Шопена, Брамса, Барвінського, Людкевича і Лисенка. І. Решетилевич розпочала музичні студії в Самборі та продовжувала їх в Києві та Львові. Педагогічну й акомпаньаторську працю вела в Галичині, Німеччині та Америці.

• 31. X. 1976 Український Конгресовий Комітет відзначив конгресменку **Міллісвент Фенвік** з Нью Джерзі, Шевченківською Нагородою Волі. М. Фенвік внесла в Конгресі США законопроект про створення спеціальної комісії для слідкування за порушеннями людських прав в СРСР. Закон увійшов в життя минулого літа. Вона також внесла резолюцію в обороні ув'язненого історика В. Мороза як рівнож резолюцію про надання йому почесного громадянства США. М. Фенвік є одною з найбільш активних членів Палати Репрезентантів США в ділянці людських прав.

КАНАДА

• Музей українського мистецтва і культури Союзу Українок Канади, в порозумінні з Саскатунським окружним "Ком'юніті Коледж", переводить в осінно-зимовому сезоні 1976/77 три курси писанкарства (основний, загальний та випускний), два курси української вишивки (основний та загальний), основний курс кераміки та два курси різьби-дереворит I (палення) і II (інкрустація і вклад)

(спогади з подорожі)

Продовження

Прогулянка до Асізі й Перуджо мальовничими дорогами Італії, була дуже цікава. Особливо захопило мене містечко Асізі — це неначе великий музей, що вузькими вуличками й такими ж вузькими стародавніми домами тулиться до гори, де розложився францисканський монастир і величава церква в середині якої стоїть скромна каплиця, побудована руками святого Франциска. Італійський уряд мав блискучу думку залишити Асізі таким, як воно було, там не вільно нічого змінити й добудувувати. Авта не можуть розминутись на стрімких вулицях, а в деякі навіть не можуть в'їхати. Італійське сонце обливає золотом жовті дома, свідки минулих століть, продавці на вулицях вихвалюють свій крам, розпечене каміння доріг пече в ноги, звуки церковних дзвонів тремтять у повітрі — і вам здається, що ви попали в інший, нерозгаданий світ.

Перуджо не має того чару. Це просто гарне місто перемішаних стилів і фасонів, що красується на зелених горах.

* * *

3-го липня в залі під церквою св. Софії, на бажання Блаженнішого, відбувся мій перший в Європі виступ. Ох! Ну й тремтіла ж я! Та все пройшло щасливо — отець др. Гриньох представив мене слухачам чудовою передмовою, після мого виступу

Блаженніший вийшов на сцену і закінчив цей вечір теплими словами подяки, заохочуючи до дальшої праці і потиском руки. Вірте мені — я чулася дуже щасливою.

10-го липня, на превеликий для мене жаль, скінчився літній семестр філософічно-гуманістичного факультету в укр. католицькому університеті. Всі викладачі, які стали моїми особистими друзями, отець др. Гриньох, отець др. Л. Гузар, професор В. Лев, проф. М. Антонович, проф. Б. Лончина, проф. М. Марунчак, о. др. Ю. Федорів — всі вони разом і кожний зокрема якраз почали вчити мене наново думати й розвивати, назбирану розумову сплячку — і семестр скінчився. Який жаль!

Я ще мала рідкісну нагоду бути свідком захисту першої докторської праці на УКУ в Римі 25-літнім отцем Рафаїлом з чину Студитів, який, після зачитання своєї тези на богословську тему, впевнено й чітко відповідав на питання п'ятьох екзаменаторів включно з Блаженнішим. Після короткої наради професорів, отець Рафаїл дістав оцінку "магна кум ляуде" — під загальні оплески всіх присутніх, яких було багато!

* * *

Вже на початку липня до Риму почали з'їжджатися наші прочани. Першими були мої

Я — НАЙМЕНША

Продовження

Татко любить, щоб мама красно вбиралася і намовляє її поїхати до Стрия, або навіть до Львова, замовити собі сукню на баль, а тоді я мушу один або два дні плакати за мамою. З маминої жовтої сукні, прибраної фіялками, зробили ковдру, а в шафі є така лільова зі срібними колосками. І найновіша, з чорного аксаміту, вона зачинається низько, а там має червоні маки, прикриті чорною газою. Коли мама приходить до мого ліжечка в такій гарній сукні — а коло мене сидить стара Янова, бо я ще не сплю — то я дивлюся на маму, таку чудесну, і забуваю плакати. А раненько, як мене збудить шелест в хаті, я зобачу маму, рожеву від морозу, вона сміється до мене і кидає мені на ковдерку букетики на дротах, карнети, малесенькі олівчики. І чи варто було плакати?

Часом, хоч не дуже часто, мама грає на фортепіані в сальоні, а тоді й нам вільно прийти до того покою. Там є канапка і фотелі з адамашковими квітками, подовгастий стіл, виложений іншим деревом, з бронзовим шкряним альбомом, метелики на рожевій умбрі, пташки на столику, що помалювала тета Стефця з Монахієм, темний образ, який називається "Грецьке пекло" від того діда, маминою вуйка, що був генералом у Відні, а також мамині пальми.

Татко, коли є вдома, також приходиться, бо він дуже любить, як мама грає. Мама грає навіть щось для мене: багато коломийок вкупі, вони котяться, як коралики по підлозі, але вони не веселі, тільки солодкі і сумні. Потому татко з мамою співають разом "Ластівко моя прекрасна"

МАРІЯ СТРУТИНСЬКА

або "В гаю зеленім враз зі мнов", а ми сидимо і слухаємо, ніби хтось узяв і позаворожував нас. Так гарно мама і татко співають.

У вечір мама кладе мене спати, хоч я вже маю п'ять літ і не повинна бути така розпечена, каже татко. У спальні світиться слабенько лампа під стелею, вона така, як великий, рожевий виноград. Навколо темні шафи і ліжка, а над ними темні святі образи, також від того діда. На одному, що помальований на дереві, стоїть Ісус Христос перед Пилатом, а Пилат показує людям, який Він бідний. Але не видно ані Пилата, ані людей. А на другім святий Йосиф показує свою викручену руку. То є правдиві образи, а ті, що в ідальні, хоч дуже великі і мають золоті рами, неправдиві, повідбивані. Але я вже мушу спати і мама не хоче говорити вже зі мною ані за образи, ані за ніщо інше, і каже мені молитися, бо я тим часом вже перебрала. Я клякаю на ліжку і хрещуся багато разів, аж мама каже, що то вже забагато. Я повторюю за мамою "Отче Наш" і "Богородице Діво", а потому перепрошую, що я трохи була негречна і прошу здоров'я для нас усіх і для бабці, деє там у Гарасимові, і взагалі для всіх людей. Бабці я не пам'ятаю, бо дуже давно в нас не була, а всі люди вже мене змучили, і я лягаю. Але то ще не кінець, тепер має прийти щось найліпше на світі: мама буде казати мені байку, а потому буде співати.

Мамині байки не такі короткі, як таткові, їх треба ділити, — звідси-доси. Учора якісь пани завезли Івася до свого замку (бо він заблудив у лісі, як ніс татови в поле обід), а нині вони лишили його самого і не дозволили

"австралійці" і хоч як добре я себе в Римі почувала, та Австралія якось в'яже. Побачивши знайомі обличчя, я втішилась. Правда, очікувала, що привезуть мені лист з дому та не дочекалась...

12-го липня в храмі св. Петра відбулась, перший раз в історії, Українська Архиєрейська Служба Божа. Та це вже є також історією (ще й якою!), отже не буду повторювати всім знаних фактів. Хіба, може, згадаю, що під час відправи на превелике диво дещо поспулися мікрофони. Також, мабуть, перший раз в історії.

Наступного дня, 13-го липня, відбувся Великий Український Концерт в папській залі Ватикану. Це — величезна зала, що вміщує, як мені казали, понад 7 тисяч слухачів і вона була майже повна. А сцена в ній — неймовірно велика, людина чується на ній згублена й самотня. Аж страшно!

Я говорила на концерті два мої вірші, написані на цю okazію: "Отче наш", майже на початку програми і "Вітаю", дещо пізніше.

Концерт тривав довго, майже 4 години. Наступного дня в часописі ватиканської курії "Іл осерваторе романо", в досить сухій статті про наш концерт, згадано поіменно лише Владика Кир І Прашка (промова якого була такою гідною й змістовною, і перериваною загальними оплесками, що її не забуде, мабуть ні Ватикан, ні всі присутні), згадано ім'я професора Зеленого, Голову Українського Патріархального Світового Об'єднання і, на диво, моє ім'я, з додатком, що я "ортодосса".

ходити до одного з дванадцяти покоїв. А в тім покою — бо він таки не витримав і пішов! — три коні. Ті коні говорять, і від них івась довідався, що він у розбійників, але ті коні його завезуть аж додому, як він їх випустить. І він їх випустив. І то вже на нині все. А тепер я маю замкнути очка, а мама буде мені співати. Мама співає тихо і жалісно за подоланочку, човен і веселце, а потому за орла-сокола і за дівчину, що "правою рученьков шиттячко шиє, лівою рученьков сльози втирає". Я раптом схопилася і кидаюся мамі на шию: "Мамунечко, чи ми будемо завсіди разом, ніколи-ніколи не розлучимось? І чи колись — за багато-багато років, разом помираємо, жадна ані на одну мінутку скорше?!" Мама кладе мене назад у постіль, обтулює і обціює, що ми завше будемо разом і разом колись помираємо. Я ще хочу допилювати тої хвилиночки, коли я засну, і завше перед тим засну.

Часом у нас бувають гості на вечері, і тоді мама не має часу покласти мене спати. Я маю бавитися в нашій покою, аж прийде час усім спати, а він приходиться незадовго, бо так наказав татко. Іренка йде зі мною до спальні помагає мені розібратися і помолитися і часом щось розповість за бібк-піпка, або трохи мене пострашить, що вона — не Іренка, а хтось інший. Я скоренько ховаюся під ковдру, а вона собі йде. Ще трохи попхенькаю, а потому засну

Часом мене, як наймолодшу дитину, показують гостям, але то дуже эле кінчиться. Як я зобачу тих гарних пань і панів з вусами, котрих тим часом татко забавляє в сальоні, то я раптом видаюся собі дуже грішна. Я біжу до мамі і зачинаю її нудити: "Мамунцю, я сказала вчора "бігме", а то є гріх. Чи я вже мушу піти до пекла?!" Мама лишає кухню на

Багато друзів і знайомих зустріла я між прочаними з Америки й Канади. Поміж ними: дорогий Йосип Гірняк, маляр Омелян Мазурик, якого пізнала ще в Торонто (хоч він мешканець Парижу), що мав свою виставку в залі Університету під час прощі, Аня Чорнодольська — чудове сопрано — яка прикрасила концерт своїм співом, а в житті — безпосередня, весела молода жінка без примадонівських примх та великоманії, скульптор Молодожанин, творець лагідних сфінксів при вході до університету та пам'ятника Т. Шевченка в Вашингтоні, і багато дорогих мені людей, яких може ще колись побачу. Ну — і samozрозуміло — маестро Василь Авраменко!!!, який потім висвітлював нам кілька фільмів. Один з них особливо лишився в пам'яті: Василь Авраменко, з гілкою пальми, на осли в'їжджає до Єрусалиму, чаруючи усмішкою екран і глядачів! З боків осла і Авраменка ідуть молоді жидівки в українських народніх строях!... Ну й спробуйте перескочити маестра в виборі тематики та в релігійному почутті!..

Перед кінцем липня всі почали роз'їжджатися, і прочани, і питомці Духовної Семінарії, які огорнули мене своїм молодечим теплом і довір'ям, і професори. Ставало сумно, обитель при храмі св. Софії порожніла. Лишились сестри і мати Клавдія, лишився настоятель, отець Петро, лишилась господарка з Круцьком, Бровком, Циганом і рештою, лишились три студентки з Англії, що приїхали працювати в бібліотеці, і лишилась я.

Блаженніший вже кілька разів казав мені, щоб я

Мікульську, котра прийшла помагати, веде мене до ліжка, перебирає й каже самій гречно помолитися і спати. Як я так зроблю, то напевне не піду до пекла. Мама біжить до кухні, а я пробую одну страшну річ: чи мені не ростуть роги, як колись обіцяв Стефко? Я так страшно боюся чорта, а що, як він так заліз би в мене? Рогів нема, я ще хрещуся, трошки якось помолюся, п'яте-через-десяте, а потому звиваюся під ковдрою в клубок.

А ще є різні свята. Перед всіма приходиться святій Миколай. Ми вже давно перед тим молимося до нього, щоб він докладно знав, що він має кожному принести — як схоче. Ромко і Стефко моляться ще звечера, як мама прийде до нашого покою, щоб і мама бачила, які вони гречні. А може вони гадають, що мама скорше побачить святого, чи що? А потому, ще дуже раненько, кожний зривається з ліжка і заглядає під подушку, що там є, а також на кріслі, що до ліжка присунене. Іренка біжить зі свого покою, а я зі спальні, у хлопців вже світиться і тріскотять в печі поліна, бо Ганя вже палить. Іренка дістала грубі книжки і синю шапочку й рукавички, Ромко — столярське майстерство, Стефко — магичну ліхтарню, а я досить велику ляльку в ліжечку, а там є ковдерка і подушечка. І ще всі — повно цукерків у папірчиках, фігі, ріжки, по дві помаранчі і горіхи.

Перед Різдом насамперед приносять правдиву хатку зі стовпчиків, її зробив майстер з гір, а туди потому приходиться Ісусик на правдивому сіні і різні звірята. На Святий Вечір не треба цілий день їсти, тільки аж вечерю, котра називається свята і є дуже добра. На стіл, під обрус, дають трошки сіна, а наверх приходять дві великі струцлі, що називаються

перебралась "на Мадонну", тобто до української гостиниці в самому центрі Риму, звідкіля зручніше оглядати це "Вічне Місто". Жаль мені було покидати тишу й спокій моєї кімнати, милих сестер і всіх, що там залишалися, та хотілося нарешті походити вулицями цезарів і Бруттів. 1-го серпня я перебралась до гостиниці.

Українська гостиниця на "піяцца Мадонна деї Монті" — це будинок, який вже три століття є українською власністю. Тут наші послі приймали гостей, тут, в церкві св. Сергія і Вакха відправлялись молебні за вірних синів України, тут висить ікона чудотворної Жировицької Матері Божої. На короткий час цей будинок попав в чужі руки, але Блаженніший Кардинал Йосиф Сліпий відкупив його і тепер, коли українці приїжджають до Риму, вони мають свій притулок, свій дім. На долині — церковця, з боку — їдальні, кухня. На другому й третьому поверхах невеликі, але затишні й чисті кімнати для туристів. На четвертому поверсі — музей, де зібрані рідкісні твори наших мистців, вишивки, чудові приклади народнього мистецтва, пам'ятки старовини, фотографії наших вже знищених церков, ризи й клейноти та рідкісні ікони. А на даху будинку — столики, квіти в вазониках і можливість сидіти спокійно під відкритим небом гомінкого Риму і насолоджуватись свіжим повітрям і, за склянкою вина, прислухатися до давно затихлих голосів минувшини... (Що ми й робили!) В підземеллі будинку — розкопки.

З гостиниці, де я мешкала чотири тижні, я щодня ходила походом на Рим. З українських установ відвідала монастир Василіанок, Василіян, Велику

Семінарію і монастир Студитів в Кастель-Гандольфо, де я була декілька разів, бо там відпочивав тепер Блаженніший.

* * *

Цікаве місто — Рим! Ватиканський музей з Сікстинською каплицею, де була аж чотири рази і ще всього не бачила, Колізей, де уява починає ходити ходором, Пантеон — що за почуття пропорції й грандіозности!, Форум Романум, Вілла Боргезе, Етруський музей, Рим Мусоліні, з його олімпійською площею й безліччю клясичних статуй, які чомусь виглядають тут і не клясично і не на місці. В римській опері "ля Скаля" насолоджувалась мелодійністю трагедії бідної мадам Батерфляй, в величавих руїнах римських купелів "ля Каракалла" я бачила оперу "Аїда", з колесницями, верблюдами й кіньми на сцені, звуками трагедії в повітрі і зоряним італійським небом над головою. В руїнах Базиліки "ді Марензіо", також під відкритим небом, чула Генделя "Месію" і разом з тисячами слухачів встала, до глибини зворушена, коли прозвучало оте "Алелуя! Алелуя!".

Рим є хвилюючий і повний несподіванок! В Римі можна ходити цілий рік і ще часу забракне! Пригадуються мені слова однієї прочанки: "Ну й що тут доброго у цьому брудному огидному місті? Купи каміння, навіть не чищеного, запилені, брудні пам'ятники. Хоч би їх ті італійці від сажи відмили! Фуї!"

Ну, хто на що дивиться. До декого це "нечищене каміння" та "запилені пам'ятники" говорять минув-

Василь і Маланка, а також свічки у срібних ліхтарях. Ми дивимось через вікно — а перед тим трохи хуємо на нього, бо замерзло — і біжимо сказати мамі, що вже є зірка.

Перед Вечерою ми йдемо до мами і до татка з проскурою, помазаною медом, і цілуємо їх в руку, а потім також татко цілує кожного в голову. Потім татко молиться і ми сідаємо їсти борщ з вушками. Далі йде риба, тепла і зимна, голубці з білою підливою, пироги — одні з квасною капустою, а другі з повилами, варені сливки і кутя. Татко завше згадував якісь гаталамайки, що їв, як був малий, і мама написала до тети Дорці, до Перевізця, як їх робити — і зробила. Але татко каже, що то не такі. Зате є маківник, тістечка і торти, а під вікнами вже колядують колядники. Ромко зі Стефком бігають носити їм гроші, але насамперед мають запитатися: "Як багато вас там є?"

По вечері татко грає з нами (раз на рік!) в карти, короля. Є три премії: десять грейцарів і два американські горіхи, такі трикутні, що їх тяжко розбити, але дуже смачні, далі п'ять грейцарів і волоські горіхи, а остання — два грейцарі і трохи ліскових горіхів. Я граю на спілку з мамою, ми все програємо і заідаємо червоненькі яблучка.

За кілька днів є таткові іменини, вони на сам Новий Рік. А день передтим є іменини нашої мами. Меланії. Уже зранку люди присилають мамі рожеві камелії, або азалії, що є рожеві, або білі. Я кажу мамі віршик, мене навчила Іренка, а вона дарує мамі від себе велике пуделко папільотів, котрі зробила, як мама не бачила. А від татка мама дістала тепленький кожушок бігати на ганок, бо мама тримає там взимі, в дубовій шафі, м'ясо. Жадні гості того дня не

приходять, вони мають прийти завтра, а зрештою, мама не має часу.

На Новий Рік, то є на таткові іменини, ми всі бажаємо таткові здоров'я і щастя, а потому всі йдуть до церкви: татко буде правити там Службу Божу, а Ромко буде служити. Приходить листонош і приносить цілу купу листів, я їх можу отвірвати, а там — карточки з пташками і квітами, срібломі золотом пописані. А деякі, подвійні, мають всередині цілі домики або каплички, вони розсуваються, як живі. Я маю поскладати їх на тяжку тацу, тим часом до сальону, а завтра вони вже будуть мої.

Як татко з нашими дітьми вернувся з церкви, то зараз починають з'їжджатися і сходитися учителі і учительки, їх зробиться повна хата. Потому для них подається велике друге снідання. Іренка і хлопці бігають подивитися через шпарку між дверима на своїх професорів: пан Сайко так голосно сміється, а пані Рузя Грабовська, котра є дуже стара, намалювала собі на лиці два червоні плячки.

Вже смеркає, як учителі роз'їжджаються. Тоді за ними борзенько порядкують, бо незадовго мають прийти інші гості.

Всюди засвічені лямпи, як ті гості зачинають з'являтися. Отець Лопатинський прийшов з панею Лопатинською, котра тримала мене до хресту і я маю від неї срібні, позолочувані ложечки з церквами. Отець Клюг, який учить у школі, прийшов сам, бо він не має пані Клюгової. Приходять різні лани і пані з міста, а з Перегінська приїжджає пан Борачок з чорною борідкою і пані Борачкова, дуже висока і біла на лиці. Вони часом при-

Докінчення на обкладинці

шиною, а стерильним душам показують лише зовнішню верству пилу...

Між іншим, нікому не раджу в серпні йти на баню св. Петра! Ви думаєте, що "ескалатор", який привітливо манить вас, їде до самої гори — я також так думала! Та ох! В половині дороги він стає і далі треба йти "пер педес". А сходи вузькі, круті, туди-сюди похилені, горяч велика, людей повно, дух замирає, повернутися назад не можете і ви йдете, йдете, йдете — а, як вилізете й відсапаєтесь, то ледь в силі красу виду подивляти! А краса згори таки приголомшуюча — лише сили брак нею натішитись!..

Катакомби не такі, як я собі уявляла. Правда, в них прохолода і запах землі й таємничости але місця поховання — це вузькі горизонтальні щілини в землі, де-не-де викопані ширші ніші з вітварцями (там і тепер відправляють молебні), вузькі переходи ведуть ліворуч, праворуч і перед вами — заблудитись легко. Знову щілини — їх сотки, але похованих вже давно немає, знову ніші, провідник монотонно щось оповідає, електричні жарівки голо миготять угорі, десь видніє натяк малюнку на стіні, десь темніє кутами печера, провідник сипле завченими фразами, перед вами сходи вгору і гоп! — ви вже знову в живучому Римі!

Продовження буде

Хрестики на взір гуцульських з'гард: золоті, срібні та металеві це найкращий дарунок. Можна закупити їх в крамниці Українського Музею — 203 Друга Ев. Нью-Йорк.

ПРЕСА ПРО УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

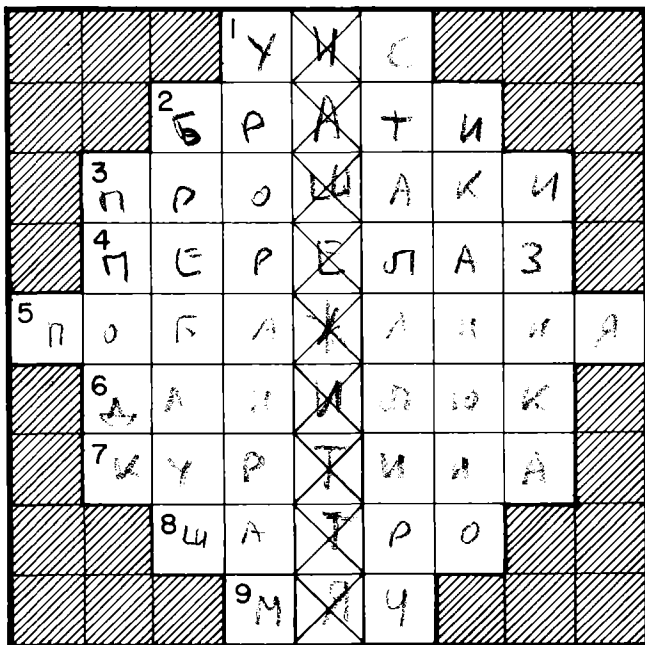
Про Український Музей у зв'язку з його відкриттям появилися звідомлення і статті в українській пресі. Крім того появилася нотатка в Нью-Йорк Таймс за 5 жовтня 76 на ст. 56. Її в цілості передруковуємо в англомовній частині цього числа НЖ.

Довшу статтю, у якій згадується Український Музей, найшли ми у польській газеті "Нови Дзєннік" п. н. "Український музей і польська безрадіність". Говорячи про завдання та цілі нововідкритого музею, автор говорить про те, що на ньюйоркському "давнтавні" твориться поважний український осередок з крамницями, ресторанами, домами різних товариств тощо. Уболіває він над тим, що чисельно велика польська громада у Нью-Йорку поза "високими порогами" Косцюшковської фундації і "Польського Інституту Наукового" немає свого осередку для зустрічей, польського дому тощо. Дуже часто польське ім'я появляється у зв'язку чи то з "ковбасою" чи з жартами.

Як бачимо, сусіди оцінюють нас краще від нас самих. Це гарно і мило, але не все золото що блищить, і нашій громаді теж багато бракує для того, щоб створити гідний осередок у тій частині міста. Музей, напевно причиниться дуже до піднесення її престижу, але ціле громадянство повинно співдіяти над піднесенням цієї дільниці. Незалежно від різних настроїв за і проти будови церкви на 7-й вулиці, вона для нас тут конечна і буде знову ступенем до того, що українське гетто перестане бути рівнозначне з чимось меншевартним.

Може тоді повернуться до цієї дільниці усі ті, які тепер змушені або возити дітей з далеких окраїн до української школи, або взагалі здати їх на відчуження.

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

1. Найбільша українська організація в Америці
2. Сини однієї матері
3. Жебраки
4. Невід'ємний атрибут сільського романсу в давній Україні
5. Шлемо друзям під Новий Рік
6. Лікар, який дає поради пацієнтам у газеті
7. Буває зрідка в українському театрі
8. Символ пластування
9. Потрібний спортсменам

Літери на місці доземних хрестиків: найпочитніший український журнал в Америці (і знаний поза її межами).

РОЗВ'ЯЗКА З ПОПЕРЕДНЬОГО ЧИСЛА

Розв'язка: 1. Мінськ, 2. Вільнюс, 3. Рига, 4. Таллін, 5. Тбілісі, 6. Осло, 7. Анкара, 8. Дублін, 9. Гельсінкі, 10. Стокгольм, 11. Кіншаса, 12. Лусака, 13. Джакарта, 14. Дар-ес-Салам, 15. Коломбо. (Давніші назви: 11. Демократична Республіка Конго, 12. Північна Родезія, 13. Голяндські Східні Індії, 14. Танганіка, Занзібар, 15. Цейлон).

Вісті з Централі

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ"

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

За м. жовтень зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	32 593. 28 дол.
Поодинокі особи	5 904. 14 дол.
Разом	38 497. 42 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

На Запасний Фонд "Н.Ж." впродовж м. жовтня 1976 р. наспіли такі пожертви:

250 дол. — 91 Відділ — Бетлегем
10 дол. — 99 Відділ — Вотервліт
(пожертву проголошено в листі: "Замість квітів")
Разом 260 дол.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

25 дол. — Ярина і Марія Турко — Кембрідж
20 дол. — Анна Любинська — Філадельфія
(з нагоди 10-ліття 93 Відділу)
15 дол. — Юстина Козак — Дітройт по 10 дол. — Лідія Бурачинська — Філадельфія — др. Василь і Кароліна Борак Нью-Йорк

— Назаревич (23 Відд.) — Дітройт 6 дол. — Керичинська — Чікаго 20 дол. — пожертви проголошено в листі "Замість квітів"

Разом 116 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

Куратор і Директор УМ

Екзекутива СУА повідомляє, що куратором нововідкритого Українського Музею стала Оксана Грабович, а адміністратором Марія Шуст.

УХВАЛИ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ
ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА
подамо у наступному числі
"Н. Ж"

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

Заохочуємо Вас поміщувати святочні побажання в "Нашому Житті". Таким способом не лише привітаєте своїх Рідних, Приятелів і Знайомих з празником Різдва Христового й Новим Роком але й підтримаєте наш журнал фінансово.

Датки на пресовий фонд (5-дол. 1 інч 1/3 стор. 10-дол. 1інч x 1/2 стор.) просимо пересилати на адресу адміністрації.

Побажання надіслані до 15 листопада будуть помішені у числі за грудень; надіслані до 10 грудня у числі за січень 77 р.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

НА СТИПЕНДИЙНУ АКЦІЮ СУА ЗЛОЖИЛИ В М. ВЕРЕСНІ 1976:

Дол. 595.00:

Централа СУА (збірно стипендія і датки за 1975 р.)

По 400.00 дол.
3 Відділ СУА, Фінікс

По 250.00 дол.:
Инж. Петро і П-ні Ірина Твердохліб, Рочестер

По 200.00 дол.:
П. Тетяна Шутер, Рочестер
Григорій Федорук, Австралія

По 150.00 дол.:
Др. Ярослав і Христина Воевідки, Нью-Йорк
Український Робітничий Союз, Скрантон
Воподимир Чорненький, Фінікс

По 100.00 дол.:
Марійська Дружина Жінок, Вашингтон (доповнення 200.00 дол. стип.)

По дол. 70.00:
Инж. Юрій і Люба Артимішин, Вудсайд (доповнення стип.)

По 30.00 дол.:
Дмитро Сенюк, Філадельфія

По 10.00 дол.:
Богдан Лівчак, Філадельфія

Разом 2.305.00 дол.

РІЧНЕ ЗВІДОМЛЕННЯ СТИПЕНДИЙНОЇ АКЦІЇ СУА

За 1975 рік

У попередньому числі "Нашого Життя" в скороченому звідомленні зі стипендійної Акції СУА вкрався деякі неточності.

Стипендійні справи в цілості веде референтка суспільної опіки Головної Управи СУА д-р Т. Савицька. З браку сили веде вона теж усю кореспонденцію та виконує інші канцелярські чинності.

Софія Андрушків за допомогою Ольги Гнатик полагоджують справи стипендій для студентів у Польщі.

Просимо теж спростувати адресу Ірени Качанівської, яка переводить усі грошеві трансакції, ця адреса така:

I. Kaczaniwska
4831 N. 12-th St.
Philadelphia, Pa 19141

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТВОСЬМИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ДЕСЯТЕ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Постановою Пленарних Нарад Світової Федерації Українських Жіночих Організацій схвалено відбути у травні 1977 р. у Торонті, в Канаді, Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва поза межами України.

Підготовка до цього Конгресу проходить у часі, коли український народ переживає важкі часи неволі. На Рідних Землях загрожене в основі життя народу, а на еміграції надщерблює наші сили асиміляційний процес. Але і там, в Україні, і тут, на новому поселенні з'являються робітники і борці, які підтримують жевріючий вогонь волі, змагання до самостійності нації. В цьому змаганні беруть участь однаково, чоловіки і жінки, хлопці й дівчата, селяни й робітники, світська інтелігенція і духовенство, авангард нації, який жертвою своїх сил, труду, а то й життя не дає загинути українській культурі і самому народові, а тим самим створює передумову для самостійної держави.

Українська жінка на еміграції не стоїть осторонь цих змагань. Вона, одна з перших станула в ряди оборонців духовних цінностей своєї спільноти, скоординувала творчі сили, об'єднані в численних жіночих організаціях, а коли прийшов час, стануло все жіноцтво в обороні нескорених братів і сестер в Україні. Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва повинен дати напрямні для дальших акцій.

Наші об'єднані світові дії датуються в 1948 р., коли у Філадельфії, США, відбувся Конгрес Українського Жіноцтва, на якому засновано Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). На закінчення Конгресу новообрана Управа видала маніфест до українського жіноцтва, що його підписали: Олена Кисілевська, голова,

Олена Лотоцька, Людмила Івченко, Євгенія Ситник і заступниці — Марія Біляк та Ірина Павликовська. Сьогодні всі назавжди відійшли від нас та велике діло, започатковане ними, стало джерелом співпраці українських жіночих організацій, розсіяних у вільному світі. Із початкових 8 організацій СФУЖО сьогодні об'єднує 19.

Від того часу проминуло 28 років. Багато за ці роки відбулося подій на жіночому українському і міжнародньому полі. Конгрес 1977 р. має дати, з одного боку синтезу їх, а з другого — напрямні на майбутнє у всіх ділянках жіночої дії. Тому й конечна є присутність представниць з усіх країн побуту складових організацій СФУЖО, побажана є присутність і співучасть молодшого покоління членства жіночих організацій, бо йому час готуватися перебирати становища старших, які відходять з наших рядів. Не менше побажана є присутність тих жінок із старшого й молодшого покоління, які ще хоч не ввійшли в організовані жіночі ряди, але мають громадське наставлення і могли б участю в організованому житті посилити діяння і поширити його круг для добра своєї спільноти і своєї Батьківщини. Тому радо вітатимемо їх, як гостей Конгресу.

Для осягнення успіхів Конгресу, який є всенацио-нальною подією, проголошуємо 1977 рік — Роком Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Такий Рік повинен зактивізувати українські жіночі маси у вільному світі і допровадити до тіснішої координації на базі нашої Централі. І тому просимо наші складові організації і все українське жіноцтво всіма силами підтримати наш почин.

Лідія Бурачинська
заступниця голови

Стефанія Савчук
голова

Володимира Ценко, Стефанія Бернадін
секретарки

САВЕЛЯ СТЕЧИШИН — ПОЧЕСНИЙ ДОКТОР

Українська преса в Канаді повідомила про те, що 8 серпня ц. р. Колегія св. Андрея у Вінніперу на своїй конвокації уділила титул почесного доктора канонічного права п-і Савелі Стечишин, відомій громадській діячці з Саскатуна. П-і Савеля Стечишин закінчила факультет домашньої економіки і

працювала, як лекторка в Саскачеванському університеті. Є співзасновницею Союзу Українок Канади і Музею Союзу Українок у Саскатуні. Є авторкою численних книжок з ділянки домашнього господарства і нармистецтва. У 1975 р. Комітет Українок Канади обрав її Жінкою Року.

ТРИ ОЛЕНИ У БЮЛЕТЕНІ УЗХ

У бюлетені Українського Золотого Хреста ч. 2, 1976 появився нарис Міри Повх п.н. "Три Олени". Тут авторка дала короткий огляд трьох голов СФУЖО — Олени Кисілевської, Олени Запізняк і Олени Лотоцької. Авторка знала їх особисто й тому могла в короткій формі їх схарактеризувати.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ СФУЖО

Вже в перших роках заснування Світової Федерації Українських Жіночих Організацій постала в Канаді Фінансова Комісія. Її покликано до життя тодішня фінансова референтка бл. п. Ірина Павликовська. Першою головою Фін. Комісії була Левка Романюк

Ганна Ганківська — голова фінансової комісії СФУЖО в Канаді.
Hanna Hankivska — finance committee chairman of WFUWO from Canada.

Головним завданням Фін. Комісії була підтримка бюджету СФУЖО. Для тієї цілі придумано різні засоби. Одним з найбільш удалих було створення членок-прихильниць, спомагаючих і добродіїв СФУЖО. Воно давало не тільки річну вкладку, але й поширювало відомості про СФУЖО. Таким чином велика кількість жіноцтва була в ідеях СФУЖО безпосередньо зацікавлена. Іншим засобом поширювання цих ідей були імпрези, що їх Фінансова Комісія влаштовувала. Це були — влаштування ювілеїв, привітання видатних жінок, Літ. Вечір СФУЖО, льотерії картин.

В продовж 24-ох літ, що діє Фінансова Комісія, склад її дещо змінився. Первісно вона складалась із добровольців, що зголосились до того діла на індивідуальній базі. Такими були — пп. Ганна Ганківська, теперішня голова Комісії, Стефанія Савчук, голова СФУЖО, Марія Солонинка, почесна голова ОЖ ЛВУ, Євгенія Янківська, голова Стат. Комісії СФУЖО, Марія Мудрик, довголітня секретарка і Олена Черниш, довголітня касирка Комісії, Іванна Бригідер. Тут слід згадати голов Комісії бл. п. Левку Романик, Любу

Луцьку і бл. п. членку Марію Велигорську, що відійшли у вічність. Пізніш постановлено притягнути до Фінансової Комісії представниць організації, які були зв'язком між ними і Комісією. І так приступили до Комісії пп. Боданна Джура і Мирослава Одноріг, членки Об'єднання Жінок ЛВУ, з яких одна стала протокольною, а друга кореспонденційною секретарками. П-і Васирина Петришин, членка ЛУКЖ стала касиркою. Представницями ЛУКЖ є п-і Лідія Зогуля, а ОУК пп. Тетяна Грай і Варвара Муха.

Праця Фін. Комісії в Канаді по якомусь часі знайшла наслідування. У 1964 р. постала Фінансова Комісія СФУЖО у США з осідком у Філадельфії. Про її склад і перебіг праці подамо в іншому числі.

КОНКУРС ПИСАНКИ В БРАЗИЛІЇ

Весною ц. р. Українська Жіноча Організація улаштувала конкурс писанки при Хліборобсько-Освітньому Союзі і Українсько-Бразилійському Клубі. Про цей конкурс розголосила місцева преса і телевізія. Участь писанкарів у конкурсі була дуже численна.

Конкурсна Комісія приділила нагороди для дорослих і дітей. Окрім того були признані відзначення за оригінальність, творчість і підбір кольорів.

Контестові писанки й виставка з нагоди 20-ліття курсу писанок при Жіночій Організації були виставлені 22 травня ц. р. у залі Дому ХОС-у.

25-ЛІТТЯ ЖІНОЧОГО Т-ВА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

У 1951 р. постало в Англії об'єднання жінок, що прийняло собі за патронку трагічно погину Олену Телігу. Впродовж 25 років Т-во виконало багато дрібної допомогової праці, що ним підтримало свою громаду й загальні українські цілі. У 1975 р. влаштувало 90-ліття укр. жін. руху і Свято Матері, получене зі Святом Української Жінки. В обороні українських жінок-в'язнів зібрало багато підписів на петиції. Т-во є в постійному контакті з українськими монахинями в Єрусалимі, яким допомагає. Тепер підготовляє до видання спогади учасниці визвольних змагань бл. п. Ганни Дзюбенко. Допомогає в літніх Курсах Українознавства.

КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ФУНДАЦІЯ

У листопаді 1975 р. постала в Торонто Мистецька Фундація, яку уфундувало подружжя Михайла і Ярослави Шафранюків. Складається з великого будинку і Мистецької Галерії, що в ньому приміщена. У будинку знайшли своє приміщення також наші керівні установи, як Секретаріат Світового Конгресу Вільних Українців і Комітет Українців Канади.

Виставка Мистецької Галерії складається з творів наших передових мистців. У будинку знаходиться ще зала, в якій окремо відбуваються виставки картин поодиноких мистців.

Нам дуже приємно підкреслити, що п. Ярослава Шафранюк є довголітнім членом-добродієм СФУЖО.

КУРС ПОЛТАВСЬКОЇ ВИШИВКИ

Українське Православне Сестрицтво св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику у Бавнд Бруку, США, провело курс полтавської вишивки. Та це було подумане не тільки для користи членок Сестрицтва. Наміром голови Сестрицтва п. Марії Сидоренко було — вишити облачення до Церкви-Пам'ятника. При цьому працювало більше сестриць, добираючи взори так, щоб вишивка гармонізувала з внутрішнім оформленням церкви-пам'ятника.

СВЯТО СВ. ОЛЬГИ В АРГЕНТИНІ

Дня 25.липня 1976 р. Союз Українок Аргентини влаштував свято своєї патронки, що як завжди пройшло з успіхом. Як кожного року це свято було проведене у формі гостини. Дохід із свята має йти на побудову пам'ятника Гол. От. Симона Петлюри, що його відкриють у грудні ц. р. на оселі "Веселка".

Доповідь про дружину Гол. Отамана Ольгу виголосила п. Ольга Сасик. Це була нев'януча китиця квітів в день її іменин на далеку її могилу. Перед тим про головні дати з життя Гол. Отамана пригадала присутнім п. Лідія Тавридська. Оттак получено Свято кн. Ольги з великими роковинами цього року.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXIII

NOVEMBER 1976

No.10

Editor Marta Baczynsky

XXIV CONGRESS OF THE INTERNATIONAL ALLIANCE OF WOMEN

International Alliance of Women is one of the oldest international women's organizations defending women's rights. Founded in 1905, it has been promoting equality for women in political, social and economic spheres.

Ukrainian women have maintained friendly ties with the Alliance since 1920, and have attended its Triennial Congresses until the World War II. World Federation of Ukrainian Women's Organizations has renewed the friendly relationships with the Alliance in 1955, at its Golden Jubilee Congress in Colombo, (Sri Lanka).

American women's organizations have been members of the Alliance for many years. As a matter of fact Carrie Chapman Catt an American was one of the founders of the Alliance. However, in 1945 American women felt they gained equal rights and therefore felt there was no further reason for them to participate in the work of Alliance. Nevertheless with the renewed interest in women's rights two American women's organizations returned to the Alliance: Organization of Professional Women and Lucy Stone League, in 1976. These two organizations invited the Congress to the USA; — thus the XXIV Congress was held in July, 1976 at C. W. Post College in Glandale, N. Y. World Federation of Ukrainian Women's organizations sent its observer — Ms. Helen S. Prociuk, International Officer; your Public Relations Chairman also attended this Congress as an observer on behalf of the Ukrainian National Women's League of America.

The Alliance, which encompasses women's organizations throughout the world is one of the important non-governmental organizations in the United Nations. Its category I status undoubtedly was the reason that it had not only access to speakers such as Halva Sipila, Assistant Secretary General for Social Development and Humanitarian Affairs at the U. N., at its convention at C. W. Post College, but was addressed on its opening day by Kurt Waldheim, Secretary General of the United Nations. Joining the other 200 delegates from 32 countries, were observers from UNWLA (your Public Relations Chairman), The Orthodox Women's League (Ms. V. Kuzmych), Women's Organization for the Four Freedoms of Ukraine (Mesdames D. Stepaniak and N. Chomut) and Ukrainian Gold Cross (Ms. A. Riznick).

An exciting moment was meeting Madame de Lipkowski, President of the Alliance. When I apologized for not speaking her native French, she replied, it was

NOVEMBER 1, 1918

On November 1st we will be commemorating the culmination of Ukraine's struggle for independence in modern history. This honored anniversary should be one of reflection, of prayer, yet also one of pride and joy. It was within us then to cast off the chains of submission and servitude — it will be within us again.

Camille Smorodsky with delegates from Mauritius and Sri Lanka.

quite alright. After all she knew all about Ukrainian women for her mother was from Poltava. Later in the conference, the President was moved to tears when two young ladies, Misses Oksana Datskiw and Marta Shpachinska arrived in native Poltava costumes, "just like the one (her) mother owned".

After a week's session of workshops on various topics such as conservation, education and suffrage, the Triennial arrived at some resolutions and recommendations. Among these, was the recommendation for greater involvement by women in making more effective use of their civil rights through motivating citizens to exercise their right to vote, to make more effective use of the media as well as to increase the number of women in decision-making posts. (It should be noted that the N. J. Regional Council of UNWLA has begun work on implementing this recommendation by carrying on a broad program of voter registration in the State). Other resolutions encouraged the development of women's potential through education, particularly for women over 35 years of age who wish to start or return to professions. Of particular interest, was the recommendation that evaluation and recognition of the

Social meeting of delegates from USA, Egypt, Switzerland, Germany and Sierra Leone with Helen Prociuk and Camille Smorodsky.

economic value of work in the home be allotted special attention by all NGOs in the U. N. Other recommendations were in favor of supporting urban renewal projects for better housing and protection future food supplies.

Lest I leave you with the impression that all we did was work at the conference, please be assured that we

had ample time to meet old friends from the Mexico Tribune conference as well as make new ones. In fact, UNWLA and WFUWO sponsored a hospitality night for all the delegates. Our Branch 103, under the leadership of its President, Ms. Iwanna Solyts and its warm hospitality Chairman Ms. Zenobia Zaretsky, arranged our rather bare room with not only hutzul pottery, intricate embroideries and paintings by Mazepa, but provided us with home-made pastries and refreshments for all the delegates who came to visit. At the end of the conference, Dr. and Mrs. R. Sochynsky also extended the hospitality of their home to some of the delegates for a gracious tea. It was a wonderful opportunity for many of notable guests, including Mrs. Josefa Marcos, mother of the president of the Philippines to not only get to know us better but get a sampling of our dances and songs, performed by Miss Lidia Soltys and Mr. Oleh Kalinowsky.

All in all, the Congress proved not only to be fruitful, but very enjoyable. The Alliance is an old organization working since its foundation on very modern and actual problems. Their member organizations are young and vital. The delegates that came to the Congress were women of various age groups, various socio-economic background and from all parts of the world working together on common problems erased all the differences. We are looking forward to working more closely with the Alliance and its member organizations in the near future.

Camille Huk Smorodsky

M. K. SLABY

THE ROLE OF WOMEN SINCE THE AMERICAN REVOLUTION

As we read the pages of American history, we find that the role of women in the nineteenth and twentieth centuries changed a great deal from the role of women of the American revolutionary period.

In the September issue of *OUR LIFE* we read that Abigail Adams and Mercy Otis Warren prepared and sent a petition to Congress for the 1) right for women to vote, 2) compensation for looting and robbing of personal properties and estates by British and American soldiers, and 3) protection from rape by British soldiers. Congress, however, did not take action on the petition. By examining a few outstanding women from the pages of American history we will see some of the hopes of Abigail Adams and Mercy Warren become a reality.

Women played a secondary role in society during the revolutionary era. Even in the 1830's a college education was exclusively for men. It was the prevailing medical opinion that women's brains were too delicate for intellectual strain. Mary Lyons, geography teacher, could not accept this. She toured the New England states collecting funds to establish the first independent college for women in the United States. Her founding of Mount Holyoke College in Massachusetts

in 1836 encouraged the establishment of other colleges for women.

But although they now had colleges, women found themselves barred from the professions such as medicine and law. Elizabeth Blackwell, first woman medical doctor in the United States dedicated her life to fighting for the education and acceptance of women doctors. In the 1850's prevented from practicing medicine in city hospitals, she opened her own clinic in a New York slum. Later it became the New York Infirmary for Women and Children. She toured America and her native England giving lectures on the need for preventive medicine, hygiene, and sex education and on medicine as a profession for women. Due to her struggle for equal rights, Elizabeth Blackwell helped to break down the barrier in medicine so that by 1900 the United States had more than 7000 practicing women doctors.

Fulfilling a childhood dream of "abolishing laws that made women cry" Elizabeth Cady Stanton, daughter of a judge, organized a historic two-day convention in Seneca Falls, New York in 1848 which launched the woman's rights movement in America.

NEW YORK TIMES ON THE UKRAINIAN MUSEUM

Among the reporters present at the press conference held by the Ukrainian Museum on September 30, 1976, were two representatives from the New York Times. Their comments about the Ukrainian Museum appeared in a small article in the October 5, 1976 edition of the New York Times. We are reprinting it in full:

UKRAINIAN MUSEUM, DEVOTED TO FOLK ART, OPENS ON 2d AVE.

by Rita Reif

The Ukrainian Museum, New York's newest showcase for folk art, opened Sunday on two floors of an imaginatively remodeled tenement at 203 Second Avenue (at 13th Street).

The museum, which is sponsored by the Ukrainian National Women's League of America Inc., has a collection of about 800 artifacts. Most of these crafts date to the late 19th or early 20th century and were assembled by the league in the Ukraine about 35 years ago. Since then, selections of the textiles, clothing, inlaid wood boxes, metal jewelry and pipes and earthenware bowls, plates and candlesticks have been exhibited in a traveling show in many parts of this country.

Now the ethnic designs have a permanent home here. Although the opening show is modest, including about 65 selections, it covers virtually all of the crafts represented in the collection.

As might be expected, weaving and embroidery selections are the most distinguished of the crafts on view. For the

Necklace and two crucifix pendants. Metalwork. Hutsul region. Ukrainian Museum.

costumes of the Ukraine—the color-splashed aprons, the balloon-sleeved high-necked shirts, the geometric and floral-patterned waist bands and shawls—are as robust as the folk dances of that area.

Each design selected was researched by Oksana Irene Grabowicz, a student of ethnology and social anthropology who assembled the show. The catalogue pinpoints the regions

where the materials were crafted and identifies the skills involved. But absent from the labels and catalogue descriptions are fuller explanations of why, for instance, someone devised in the 1920's a fire-engine-red bridal wreath embellished with Lincoln-pennylike decorations. Miss Grabowicz explained to a visitor last week that 50 years ago the Ukrainians lionized and copied American souvenirs—even the common penny.

Those who are encountering Ukrainian folk art for the first time have some surprises in store, not the least of which is the fact that many designs resemble crafts from Turkey, Greece, Rumania and even Mexico, something that is not explained in the inaugural exhibition.

The museum is open Wednesdays, Saturdays and Sundays from 1 P.M. to 5 and Fridays until 7 P.M. Admission is \$1 for all except children through the age of 12, who are admitted free.

ERRORS AND OMISSIONS

Our Life #9 of October, 1976, p. 21 Chronicle of Br. 72

NAMES MISPELLED:

"Georgia Jean Tisanick Euglot" should be

Georgia Jean Fisanick-Englot Ph.D.

OMMISSIONS:

Name of Ms. Olga Litemplo was inadvertently omitted in the report. She is a member of Br. 72 and holds the post of Hospitality Chairman in the N.Y. Regional council.

Included in her list of eighteen legal inequities endured by women was the denial of the right of women to vote. This was the first time women's suffrage was demanded formally.

Elizabeth Stanton and her colleague Susan B. Anthony devoted more than fifty years of their life seeking equality for men and women before the law. They lived to see Wyoming become the first state in the Union to give women the franchise. Wyoming became a state in 1890 having adopted woman suffrage in 1869 when Susan B. Anthony proposed a National Woman-Suffrage Amendment.

After the death of Susan B. Anthony the suffrage campaign was carried on by Carrie Chapman Cott, chairman of the National Woman Suffrage Association and the most powerful political leader the women's movement had at the time. The efforts of Elizabeth Stanton, Susan B. Anthony, Carrie Cott and many others culminated in the passage of the 19th Amendment giving women the right to vote by both Houses of Congress in 1919.

During this same period of history Clara Barton was

given the name "the Angel of the Battlefield" of the American Civil War. Her example of caring for the wounded of both armies in hospitals and on battlefields inspired others to help the suffering as well. In 1869 Miss Barton heard of the International Red Cross while visiting in Switzerland. She participated in its work during the Franco-Prussian war of 1870-71 and became convinced that America needed an organization for administering disaster relief. With a group of friends she formed the American Association of the Red Cross in Washington D. C. in 1882. For the next twenty-two years Clara Barton was president of the American Red Cross which rendered its services to the armed forces and to the victims of natural disasters.

Another outstanding American humanitarian, Jane Addams, devoted her life to "improving the world's way of living". As settlement houses sprang up in some of the larger cities of the nation, Jane Addams opened the doors of Hull House in the tenement district of Chicago in 1889. This famous institution was a social, charitable and educational center as well as the home of its resident director. It provided social services to 2000 people daily especially to the many immigrants who

BRANCH 32's YEAR IN REVIEW

As Branch 32 begins another year this fall, spirits are high in anticipation of up and coming events. Our home base is the Ukrainian Center in Irvington, but our members come from all the surrounding counties and as far away as Colonia, New Jersey. Our diversity is also evident in the age range of our members — from young married to grandmothers. With only 20 members we are proud to say we get 100% participation and interest in our branch functions. We feel we can attribute this to the "family-like" closeness of the group. We are an English speaking (Bilingual) branch so we feel we can attract even the 2nd or 3rd generation Ukrainians who aren't totally fluent in the Ukrainian language but still wish to keep the traditions and learn about the culture;

In retrospect of the past few months, we found ourselves making handicrafts and collecting goods for a bazaar, packing bundles of clothes for Brazil and Eastern Europe, sending Christmas packages to an orphanage and getting together a Thanksgiving basket for a local needy family; We had an International costume program and a doll demonstration. We were even able to treat ourselves to dinner and a play; a well-deserved break in our usual schedule.

Already the first meeting of this season has given us a new member and a

Branch 32
Irvington, N. J.

1976 New Officers—seated left to right Dorothy Losowyj, Recording Secretary; Mary Rohowsky, President; Mrs. Olha Car, 1975 Regional Council President; Olga Smook, Vice President; Anne Kalba, Treasurer.

Members — standing left to right Olga Maseiko, Mary Tofel (Corres. Secretary), Gail Wislocky, Anne Shmulak, Helen Phillips, Anna Kolba, Anna Magalas, Stephanie Brenycz, Christine Szpyhulsky, Mary Maszera.

good start to our membership drive. At present we're working toward our Fall Fashion Fling; fashion show, refreshments raffle and an evening of entertainment. Branch representatives have already participated in the Ukrainian Museum opening in New York City, but to further your support of the project, partial proceeds from the fashion show will be donated to the Museum. That takes us into holiday season and our

annual Christmas party, followed in January by the election of new officers.

The year goes by quickly; there's so much we've done but even more yet to be done. But the most important factor to our Branch is that we're keeping the Ukrainian spirit and culture alive by the togetherness we all share while working on each project... and this is the most valuable aspect of the organization.

R. Wislocky

swelled America at the turn of the century. Constantly finding new ways to improve the quality of life for all humankind, Jane Addams fought for legal protection of immigrants, for regulation of child labor, and for women's suffrage.

As a number of women were beginning to pursue professions, thousands entered the business world to earn their living under practically the same conditions as men. By 1900 twenty per cent were employed. Frances Perkins, a graduate of Mount Holyoke College, headed various New York state commissions regulating conditions in factories for two decades. From 1929-33 she was the Industrial Commissioner of the State of New York. Frances Perkins was appointed Secretary of Labor in 1933. As the first woman to serve in the U. S. Cabinet she helped to shape labor laws until 1945;

After women gained suffrage, Alice Paul and the National Women's Party drafted the Equal Rights Amendment which stated that "no right be abridged by either the federal government or the states on account of sex". Although Alice Paul kept ERA alive for twenty years, it was submerged during World War II. In the 1960's ERA was reactivated by the National

Organization for Women. At 91, as Alice Paul lives another day, the Amendment lacks the approval of four states for ratification.

Abigail Adams and Mercy Warren would be pleased to read the article: "Women and Crime" which appeared in *Our Life* for it discussed how America is combatting sexual assault crimes in the 1970's. In almost two hundred years the women's rights envisioned by these women of the American revolutionary era have become close to reality.

BIBLIOGRAPHY

- "Frances Perkins"
Who's Who in America, Chicago, Marquis Who's Who Inc., 1965
- Muzzy, David S., *A History of Our Country*, Boston, Ginn and Co., 1937
- "Remarkable American Women",
Life, Special Report, Pp. 21, 94, 96, 100, 113, 1976
- "Social Settlements",
Encyclopaedia Britannica, 20-903a, Chicago, Encyclopaedia Britannica 1937

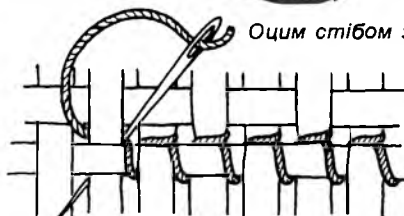
ВИШИВАНА ТОРБИНА

Торбів і торбинок потребуємо постійно. Одну беремо на дорогу, другу на закупи, третю до праці. Бувають різних розмірів і матеріялу. Тому спробуймо вишити одну з них!

Матеріялом на таку торбу буде відповідна кольорова панاما. Закупити в відповідному кольорі і скроїти 20 × 17 цалів (інчів). Біля 2 інчів є передбачені на шви.

Зложити панаму до половини, намітити ниткою середину вишивки. Вишити взір, що повинен покрити одну третину поверхні з кожного боку. До вишивання вживати мулінку, бо її можна взяти стільки ниток, скільки треба, щоб покрити тканину.

Коли вишивка готова, тоді обернути панаму на виворіт і пристосувати підшивку. Зладити її з легкого матеріялу у відповідному кольорі. З боків вона

Оцим стібом закріплюємо горішній рубець

горішні краї кольоровою ниткою спеціальним швом.

Ручку для торбів можна придбати у крамницях ручних робіт.

ВЗІР ДЛЯ ТОРБИ

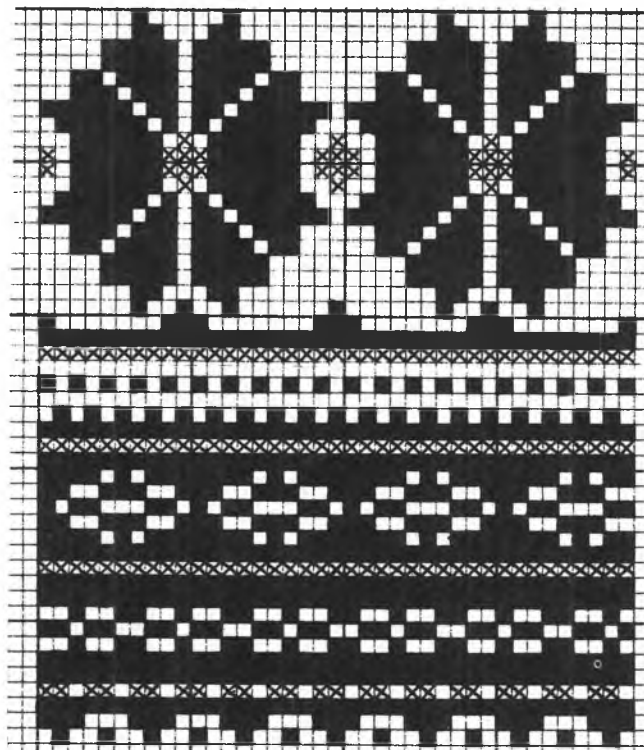
Хрестиковий взір, що його тут подаємо, є первісно вишитий у двох кольорах, чорному й червоному. Та коли примінюємо його до кольорової панами, тоді відповідно достосовуємо вишивку. До піскового тла може бути вишивка з жовтим, до зеленого тла ржава з синім, до синього тла темно-синя з червоним.

має той самий розмір, що й панаму, при горішніх краях коротша. Тепер зшити торбу з обох боків машинним швом, захоплюючи півтора цаля (інча) на край. Горішній край підшивки пришити ручно невидним швом.

Тепер горішні краї торби перетягнути через краї ручки. Закріпити

Вишивана торбина з панами

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Округа СУА в Нью-Джерзі складається з 14 Відділів. У Відділах 506 членок і 3 світлички.

1. Першою подією Округи в 1976 році був концерт піаністки Юліани Осінчук в Ньюарку, щоб придбати фонди на розбудову Українського Музею.

2. У Конвенції Федерації Жіночих Клюбів стейту Нью-Джерзі брали активну участь: голова Ольга Гнатейко, Оксана Кузьмак — мистецька референтка, Дора Рак та Ліда Гайдучок — референтка зв'язків. Дора Рак і Оксана Кузьмак приготували стіл з українським народним мистецтвом, який американські делегатки оглядали з зацікавленням.

3. На одному із засідань Округи виринуло питання браку Енциклопедії про Україну в англійській мові у більших вселюдних і університетських бібліотеках. Це спонукало створити комітет, до якого ввійшли: Ольга Гнатейко, Аніта Ройк, а очолила комітет Ліда Крамарчук. Комітет взяв на себе завдання заохотити бібліотеки, щоб вони власними коштами закупили Енциклопедію. Якби це не увінчалось успіхом — шукати спонзорів, які зрозуміли б важливість потреби і фінансували б Енциклопедію.

4. На українському фестивалі в "Гарден Стейт Арт Сентер" Округа приготувала столи, на яких були у двох мовах інформативні матеріали про розвиток СУА, брошури про українське народне мистецтво та вклад його у мозаїку американської культури. Були матеріали про історію і географію України. Матеріали про жінок політичних в'язнів, примірники журналу "НЖ", і архіви Відділів. Звертали на себе увагу великі афіші в опрацюванні Орісі Чучак із знімками світличок культурно-освітніх вечорів та зовнішніх зв'язків із поясненнями. Про інформативний стіл була згадка в американській пресі.

5. Організаційна референтка Ірина Кіндрачук зорганізувала в червні конференцію під кличем. "Приєднання нового членства у ряди СУА". Оксана Стиранка говорила про "Кампанію за приєднання членства", а Ліда Крамарчук на тему: "Активізація членки".

Організаційна референтка Головної Управи СУА Ірина Захарко з'ясувала обов'язки референток та реальність клича "подвоїти членство".

Після обміну думками організаційні референтки Відділів зробили план праці у тому напрямі.

6. Статутова референтка Головної Управи СУА мгр. Дора Рак перевела для членок СУА Округи Нью-Джерзі курс парламентарної процедури.

7. Голова Округи Ольга Гнатейко взяла участь у засіданні етнічних груп стейту Н.Дж., якого ціль була: вимоги супроти майбутнього Президента Америки, які дали б причину голосувати за кандидатом республіканської чи демократичної партії. Оля Гнатейко просила пояснити становище дем. кандидата Д. Картера в питанні людських прав у Сов. Союзі, договору у Гельсінкі та політичних в'язнів в Україні. Також порушила питання державної допомоги для шкіл етнічних груп у плеканні двомовності.

8. У вересні Округа перевела реєстрацію на голосування у президентських виборах. Цю акцію очолила Оля Мочула, якій помагали Відділи: 86, 75, 32, 28, 18, 70, 45, 61.

9. З ініціативи СФУЖО відбулося інтерв'ю Конгресменки М. Фенвик у Вашингтоні, в якому взяла участь голова Округи О. Гнатейко.

10. Округа Н. Дж. з Округою Н.Й. зайнялася пригтовлянням прийняття на відкритті Українського Музею 2-го і 3-го жовтня. Комітет очолила Марія Герус, членка 28 Відділу. 3-го жовтня О. Гнатейко проводила програмою відкриття Музею. Відділи Округи виказали моральну та фінансову підтримку у цій великій події організації СУА.

11. 10-го жовтня 76 р. відбувся традиційний "День Союзянки". Імпрезова референтка Мирося Граб подбала про успіх цього дня. Відділи доложили старань, щоб на імпрезі пишались добрі мистецькі і літературні зразки. Пані Даник приготувала фільм для дітей "Золота рибка" у той час, як студентка Меласа Чайківська читала цікаву і цінну доповідь на тему: "Соціологічні перспективи жінки у Радянському Союзі". Після доповіді присутні мали змогу обмінятися думками.

12. В жовтні наші союзянки взяли участь у конференції спонзорованій Федерацією Жіночих Клубів стейту Н.Дж., темою якої було: "Стан едукації у стейті Нью-Джерзі", "ЕРА" та відношення жіноцтва до цього питан-

Ольга Гнатейко — голова Округної Управи СУА — Нью-Джерзі.

Olga Hnateiko — chairman of the New Jersey Regional Council.

ня, і реформа податків та вплив її на населення.

13. Культурно-освітня референтка Лідія Гладка запланувала конференцію своєї референтури, на якій доповідатиме культурно-освітня референтка Головної Управи Л. Волинець.

14. Округа Нью-Джерзі радіє відкриттям Українського Музею і, щоб виказати свою підтримку, запланувала льотерію картин наших мистців-малярів: Б. Божемського, Я. Гніздоського, Л. Гуцалюка, А. Оленської-Петришин, С. Геруляк, Б. Титли, Федорука, Х. Юрків. Льотерія запланована на травень 1977 року. Підготуванням льотерії займається мистецька референтка Округи Оксана Кузьмак.

Ірина Шраменко
пресова референтка Округи

18-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ІМ. МАРКА ВОВЧКА, ПАССЕЙК, Н. ДЖ.

Не зважаючи на широку відстань замешкання членів і брак власної домівки, Відділ начисляє 38 членок і бере активну участь в житті української громади Пассейку, як теж співпрацює з Округною Управою і сусідніми Відділами.

Найтісніша співпраця є з 70-им Відділом в Пассейку. Спільно зорганізовано "Літературний Вечір" — Б. Нижанківського, на яким автор відчитував свої поетичні і прозові твори. У передвеликодній час устроєно "Великодню виставку" з 70-им Від-

ділом в "Public Service Building" в Ратерфорді.

Відділ допоміг грошевою пожертвою місцевій клітині УККА влаштувати "Float" в святкуванні 200-ліття Америки містом Пассейк і Кліфтон, чим здобув розголос на телевізії і радіо.

Багато членок Відділу брали активну участь в щорічних Українських фестивалах в Голмдел. Окружна Управа мала там станок з печивом і содою, а наш Відділ причинився печивом і поміччю в продажу.

Членки Відділу ввійшли в склад комітету, який створено при Окружній Управі, в цілі розповсюдження українських книжок по американських бібліотеках. Деякі членки увійшли в екекутиву СУА і УККА.

Відділ є членом УККА. Вислано дві делегатки на конгрес. Помагає активно місцевому Відділові УККА відсвяткувати бенкетом його 25-ліття. Члени брали участь в реєстрації громадян на голосування на президента.

Справи нашої організації є на першому плані і наш Відділ жертвенно їх попирає. На Музей в цьому році жертвував 200 дол., як також склав грошевий даток на буфет під час відкриття Музею. Майже всі члени закупили цеглини.

Разом з 70-им Відділом вислано пачки до Європи для поворотця з Сибіру. Для покриття видатків влаштовано продаж печива. Щорічно в грудні Відділ влаштовує "базар", який становить фінансову базу Відділу.

При Відділі є світличка, яку веде членка Зірка Береза. 21 листопада відбудеться "маскарада" для дітей, на якій буде виставлений уривок з оперетки "Білосніжка". Щороку світличка зі школою Українознавства уряджує "Святого Миколая". В плані є видання платівки для дітей разом з книжечкою на взір американських платівок.

Оксана Крочак
голова

24-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Загальні збори (16 січня) в присутності представниці Окружної Управи О. Цар, перевибрали управу в тому самому складі. В нашій діяльності ми продовжували декілька справ, початих у 75-ому році. Ми далі співпрацювали з міським Комітетом відзначення 200-ліття США і 100-ліття нашого поселення, беручи участь у запланованих імпрезах. Вліті, в кінцевому парадному поході, наші членки маршували у вишиваних

18 і 70 Відд. СУА. Літературний вечір Б. Нижанківського. Зліва О. Тарнавський — голова "Слова", Богдан Нижанківський, У. Любович, Л. Крамарчук та М. Ключас.

Br. 18 and 70. Literary evening of B. Nyzhankivskyi.

одягах. Продовжуючи зв'язок з нашими конгресменами й сенаторами, ми слали до них пригадки, прохаючи заступатися за наших переслідуваних інтелектуалістів в Україні. Зокрема, просили ми їх підтримати законопроект конгресменки Фенвик про створення комісії, яка, нав'язуючи до постанов Гельсінкської конференції, слідувала б за топтанням людських прав у ССРСР. Співпрацюючи далі з Публічною Бібліотекою, ми влаштували два покази фільмів, випозичених з бібліотеки. В цьому йшов нам дуже на руку керівник мистецького відділу бібліотеки, мгр. Р. Савицький. Численні глядачі з живим зацікавленням сприймали "Віщі в дереві", "Писанки", а, зокрема, довгий фільм "Наші перші поселенці в Канаді".

Традиційний "Передвеликодній базар", отриманий з показом писання писанок, втішався зацікавленням своїх і чужих. Прибутки з базару створили фінансову підставу, що уможливило нам вив'язуватися з наших зобов'язань супроти Централі СУА і, приходити з матеріальною поміччю українській громаді, жертвуючи на її потреби — Українські студії в Гарварді, Патріярхат, Оборону політичних в'язнів тощо, та й на потреби наших місцевих клітин — Курсів українознавства, Пласту, парафії, в приміщеннях якої відбуваються наші сходи й імпрези.

На сходах, які відбуваються щомісяця, крім літньої пори, обговорюємо плани нашої праці, знайомимося з дорученнями Централі та інструкціями Окружної Управи, в імпрезах якої, як теж і сусідніх Відділів, наші представниці завжди беруть участь. Попри це старалися ми теж відзначувати поточні події, чи історичні роковини. Одні сходи присвятили ми вшануванню роковин 50-ліття смерті Головного Отамана Симона Петлюри; наші членки взяли теж участь у таких вшануваннях, влаштованих 45-им Відділом СУА.

Одні місячні сходи були присвячені культові Богоматері. На інших вшанували ми пам'ять доволі гідної заслуженої голови СУА, Олени Лотоцької. Крім короткої розповіді про її повну посвяту й успішну діяльність, присутні мали нагоду почути враження нашої делегатки з похоронів колишньої нашої голови, яку поклали на вічний спочинок на маленькому затишному монастирському цвинтарі в Коговзі, Н. Й.

Наші членки беруть участь не тільки в імпрезах, влаштованих місцевими товариствами, напр. у відзначуванні 20-ліття заслуженої Пластової Станиці, але також виїжджали на 2-ий величавий "Український День" у Гарден Стейт Арт Сентер, були в Нью-Йорку на першому виступі звільнених з дому неволі Л. і Т. Плющів і на бенкеті в їх честь. З особливо святковим настроєм їздили на бенкет влаштований в пошану Патріярха Йосифа в Нью-Йорку, а на другий день (26 вересня) були на Службі Божій, що її наш Патріярх відправив у Пассейку, Н. Дж. Зацікавив нас "Показ осінньої моди", що його влаштували 32-ий відділ СУА. Щоб вдержувати зв'язки з американським жіноцтвом, ми радо прийняли запрошення взяти участь у конференції Федерації Жіночих Клубів стейту Нью Джерзі.

На закінчення року запланували ми спільну різдвяну вечерю, на яку запросимо всіх наших членок-сеньйорок, бо така імпреза вносить у їхні серця багато радості й тепла.

Ольга Заремба
секретарка

28-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮАРК, Н. ДЖ.

Жовтень 75 р. — вересень 76 р.

Відділ відбуває ширші сходи щомісяця за винятком вакаційного часу, а сходи управы в міру потреби.

Є членом УККА та Народнього Дому в Ірвінгтоні, в якого приміщення має свою домівку.

Щоб притягнути більше число членок, на ширших сходинах були читані такі реферати:

1) Жінки героїні, 2) Софія Федорівна Русова, 3) Іван Франко — суспільна і професійна праця жінки, 4) Репортаж Дори Рак з подорожі по країнах південної Європи (Іспанія, Португалія) і Марокко. 5) Купелєві місцевості, мінеральні води і спосіб лікування на Чехо-Словаччині — Л. Потічної, 6) Доповідь запрошеного лікаря д-р. Матківського про недугу жіночих органів.

В цьому звітному часі відбуто 2 імпрези: китайську лотерію і Різдвяну зустріч.

В Дні Союзянки Відділ мав свій стіл з мистецько уложеними експонатами. Були там вишивані жіночі сукні, дитячі сукенки і комплекти, китптарі, вишивані торбинки і багато ляльок в народних строях, які прибрали дві членки — сестри Плакیدی.

Ми включилися у відзначення "Золотого Ювілею СУА" — Округи Нью Джерзі.

В січні 76 р. відбулися загальні збори. В березні 14 делегаток Відділу взяли участь в Окружному з'їзді в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Наш Відділ є добродієм Музею СУА.

Щороку вплачуємо 10 дол. до Клуба Матерей при школі св. Івана Хрестителя в Ньюарку одному студентові за найкращі успіхи в українській мові.

Наші членки помагали в розпродажу білетів на театральну виставу студії Л. Крушельницької "Ой, не ходи Грицю" і на фортепіяновий концерт Юліяни Осінчук, з якого дохід був призначений на Музей СУА.

Ми взяли активну участь у фестивалі і в "Гарден Стейт Арт Центр" з нагоди 200-річчя назалежности Америки і 100-річчя українського поселення.

При Відділі діє світличка вже 10 літ. Дві вчительки-студентки підготували з дітьми, яких було в тому часі 27, такі імпрези: Свято Миколая, Шевченківський концерт, Великодні звичаї, Свято Матері. На закінчення навчання відбулася градуація. Учителки світлички взяли участь у виховній конференції в Нью-Йорку.

Суспільна референтура перевела збірку для сиріт, помагала потребуючим поза межами Америки висилкою пакунків з одягом і харчами та придбала 16 стипендій для

студіюючої молоді в Польщі та Бразилії. Тут на місці відвідувала хворих членок по шпиталях.

Розпродано цеглин на Музей СУА в сумі 970 дол.

Ми взяли участь в панелі з нагоди "Року жінки" а одною з панелісток була наша членка Дора Рак.

Референтка зв'язків Лідія Гладка була вибрана на загальних зборах УККА координатором жіночих організацій, а наш Відділ вибрав її делегаткою на Конгрес УККА.

Щоб підсилити касу Відділу, господарська референтура влаштувала продаж печива.

Дві членки Відділу Ольга Салук і Марія Дябога переселилися в інші стейти.

Наталія Згайкевич
пресова референтка

45-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. С. РУСОВОЇ, ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

(Звіт з діяльності за 1975 рік)

Відділ має 16 членок, брав участь у сходинах Окружної Управи, продав сім цеглин на Музей по 25 дол., є членом УККА. Всі членки передплачують "Наше Життя".

2 березня 1975 р. на запрошення Відділу представники Комітету Оборони В. Мороза А. Міхняк і Е. Іванців з Вашингтону виголосили два реферати українською і англійською мовами про В. Мороза і про акції в його обороні. На фонд оборони зібрано 269 дол. і передано їх на руки доповідачів. Відділ писав листи до сенаторів і конгресменів у справі Мороза.

21 березня 1975 р. відбулася виставка народнього мистецтва у "Вудбридж Шаппінг Сентер". Експонати на виставку зібрали членки, а Л. Пацлавський позичив деякі мистецькі предмети і допоміг укласти виставку. Писання писанок показували Х. Ошудляк, А. Коваль, А. Кінашук і п. Чайка. Членки роздавали лютючки з інформаціями про українську культуру, про СУА і про дисидентів в Україні. Виставку відвідало багато людей, між ними представники "Вудбридж Бай-Сентінніал Коміті". Статті про виставку появились в "Елізабет Джорнал", "Говм Нью—Нью Бронсвик" і в "Свободі".

20 квітня 1975 р. Відділ брав участь у великодньому базарі 24 Відділу.

18 травня 1975 р. відбулася "Виставка Молодих Мистців" в залі

церкви св. Володимира. Участь у ній взяли: Федорук — скульптура, Юрків — олія, Содоль — олія, Колєньська — графіка.

27 вересня 1975 р. відбувся спільний бенкет з 24 Відділом з нагоди 50-ліття СУА, 200-ліття Америки і 100-ліття українського поселення в Америці. В програмі були відчитані листи від конгресменів і сенаторів, реферат про "Рік Жінки", про українських дисидентів і про "Українську Жінку". Під час бенкету відзначено членок-піонерок 24 Відділу, "Дочок України", що є найстаршим в Нью Джерзі. Спільно приготовано вечерю. В мистецько-розваговій частині програми брали участь Ярослав і Оксана Рудакевичі з Філядельфії.

19 жовтня 1975 р. Відділ взяв участь в "Дні Союзянки", що його робила Окружна Управа Ньюарку.

1 листопада 1975 р. відбулися традиційні вечерниці. Грала оркестра "Темпо".

9 листопада 1975 р. Відділ взяв участь у святковому бенкеті з нагоди 50-ліття СУА, що його влаштувала Окружна Управа Ньюарку.

15 листопада 1975 р. спільно з 24 Відділом ми влаштували виставку і виступ в елізабетській публічній бібліотеці. Були показані два фільми, демонстровано українські танці і гра на бандурі. Ця імпреза відбулася з рамени "Елізабет Лайбрері Бай-Сентінніал Коміті", що влаштував етнічні фестивалі і призначив українській групі листопад.

30 листопада 1975 р. спільно з 24 Відділом відбулися поширені сходина, відкриті для громадян. Під час сходин Слава Стахів показувала українські вишивки з різних земель України.

Першого лютого 1976 року Відділ відбув загальні збори. До нової управи ввійшли: Єлисавета Яцусь — голова, Ярослава Василяк — заступниця голови, Олена Мельничук — секретарка, Марія Бокало — касирка. Референтки: Галина Король — культурно-освітня і Оксана Бокало — імпрезова. Відділ співпрацював з Окружною Управою і брав участь у всіх сходинах.

В травні вислано делегатку на забаву з нагоди 10-ліття 86-го Відділу, а 23-го травня влаштовано виставку образів мистців Ірини Фединишин, Наталки Содоль, Люби Мазяр і Нелі Герус. 5-го червня брали участь в Українським фестивалі, а другого дня разом з 24-им Відділом брали участь в дефіляді, присвяченій 200-літтю Америки. В вересні ми перевели реєстрацію до голосування.

26-го вересня Відділ влаштував для громади жалобні сходи, присвячені 50-літтю смерті Симона Петлюри. Галина Король відчитала доповідь про життя і працю Симона Петлюри. В мистецькій частині взяли участь Володимир і Ольга Осередчук з співом і гавайською гітарою.

При відкритті Українського Музею в Нью-Йорку Відділ взяв активну участь і при тій нагоді зложив подарунок в сумі 50 доларів. Членки плянують гуртово відвідати Музей в листопаді. Делегатки братимуть участь у конференції Федерації Жіночих Клубів Стейту Нью Джерзі і в 20-літньому святкуванні Пластової Станції в Елизабеті. Крім того підготовляємо посилку бабусі і сиротам за кордоном.

Хоч нас мало то Відділ старається якнайкраще виконати обов'язки української жінки і союзниці.

А. Кравчук **Елисавета Яцусь**
пресова референтка голова

61 ВІДДІЛ СУА, ВИПАНИ, Н. ДЖ.

1) У зв'язку з відзначенням 200-ліття Америки (завдяки старанням культурно-освітньої референтки Відділу М. Кольцо) Відділ був запрошений до "Морістоун Мюзіум оф Арт" взяти участь у Міжнароднім Харчовім Базарі, що відбувся 14 лютого 1976 р.

О. Клюфас очолювала Комітет, який під час базару познайомив чужинців з українськими стравами.

При цій нагоді подбали про виставку народного мистецтва в музеї др. Л. Климишин-Дзінгала і С. Мулик.

2) 3 березня др. Л. Климишин-Дзінгала дала доповідь з прозірками "Модерна техніка і проблеми лікування зубів".

3) 21 березня відбувся чайний вечір, на якому висвітлено два фільми "Відгомін минулого" — С. Новицького і "Писанка" — М. Перейми. Прибуток з цього вечора в сумі 100 дол. переслано на Український Музей.

4) 7 квітня — великоднє печиво. О. Клюфас і пані Блуй пояснювали та показували декорації паски і бабки.

5) 19 травня Т. Богданська дала доповідь про українських композиторів.

6) Членки Відділу відвідали Музей при Церкві-Пам'ятнику С. Андрія в Бавнд-Бруку.

7) В червні Н. Чапленко мала

*Світличка 61 Відд. СУА у Випані, Н. Дж. Перший ряд зліва: Нестор Гандзій, Наталка Косоноцька, Михайло Щевняк, Павлусь Балинський, Ляриса Дзінгала; Другий ряд зліва: Леся Таранько, Марта Мулик, Богдан Кольцо і Борис Гойнич.
Nursery School of Br. 61. in Whippany, N.J.*

доповідь про весільні звичаї по різних областях України.

8) 26 вересня Відділ закупив прозірки від "Метрополітан Музею оф Модерн Арт" "Із земель скитів". Перед висвітленням прозірок проф. Федоренко розповів нам про походження скитів та їхнє відношення до українців.

9) 17 жовтня відбулася дитяча забава, якою проводили пані Онуфрик і М. Кольцо.

10) 7 листопада відбудеться чайний вечір, під час якого будуть показані прозірки "Подорож по Україні". Представник агенції Ковбаснока висвітлить прозірки. Дохід з цього вечора призначений на Український Музей.

Відділ призначив певну суму грошей на висилку пачок до Бразилії. О. Клюфас віддавна заохочує і дбає про висилку пакунків потребуючим у цій країні.

Кожного місяця Відділ відбуває свої засідання.

Світличка при Відділі існує вже чотири роки з однорічною перервою, коли не було досить дітей у віці 3-5 років. Спочатку світличка була розміщена в церковній залі при парафії св. Ів. Хрестителя в Випані. Учителем була Магда Кольцо.

Від 1975 р. світличку перенесено до публічної школи, в якій міститься також школа українознавства. Це показалося дуже практичним, головною для батьків, які водять дітей до школи, бо навчання в школі і зайняття в світличці відбуваються в той сам час.

Цього року світличку провадить Леся Гандзій, яка спільно з виховною

референткою приготувала дітей до шкільних імпрез, зокрема св. Миколая і академії Т. Шевченка. Ці імпрези дали вдовolenня батькам і дітям.

Аїда Федоренко **Анна Косоноцька**
секретарка голова

65-ИЙ ВІДДІЛ СУА НЬЮ-БРОНСВІК, Н. ДЖ.

Досі на кожную більшу імпрезу Відділу ми запрошували гостей — мистців нашої метрополії, забуваючи, що маємо льокальні таланти.

Дві недавні вдалі імпрези були доказом, що наш маленький Відділ власними силами зумів зацікавити місцеву громаду.

При кінці Року Жінки, 7-го грудня 1975 року ми святкували подвійний ювілей: 50-ліття заснування Союзу Українок Америки і 20-ліття існування нашого Відділу "Дочки України". Минулорічна імпрезова референтка Дарія Гусар, яка разом з культурно-освітньою референткою Лесею Ощудляк зайнялися естетичним прибранням залі, відкрила свято прочитанням реферату про історію СУА. В мистецькій програмі співала при акомпаніменті своєї бандури, або при фортепіановому супроводі Марусі Головінської, наше власне меццо-сопрано Дарія Орхівська. На бандурах грали її син Тарас і два брати Луцики. При звуках гітари Марти Ощудляк співали місцеві пластунки, яких підготувала до виступу старша пластунка-виховниця Віра Попель. Др. Ярослава Грабович відчитала поезії дівчаток молодшої генерації. Про заснування 65 Відділу

65 Відд. СУА Нью Бронсвік, Н. Дж. Віра Ровенко біля своїх вишивок.

Br. 65 in New Brunswick, N.J. Vira Rovenko besides her embroideries.

СУА говорила його головна ініціаторка й довголітня голова Анна Дмитерко-Ратич, а Я. Грабович відчитала коротку історію його 20-літньої праці, досягнень, започаткування свят (як продаж квітки в День Батька) які ввійшли вже в традицію у нашій громаді. Подала також характеристику бувших голів Відділу і їх заслуги.

Кава і добірний буфет під зарядом Т. Шавалей, як також маленький передсвятничий базар з предметами українського мистецтва, який зорганізувала К. Кузів, були завершенням цього цікавого вечора.

Друга імпреза, якою теж проводила заступниця голови Д. Гусар, відбулася 11-го квітня 1976 року. Головним промовцем був др. Іван Головінський, а тема доповіді — "Поеми Тараса Шевченка у психологічному навітіленні". Вона викликала коротку дискусію. Доповідь відбулася в залі, прикрашеній мистецькими експонатами членок Відділу. На столах довкруги залі були розміщені керамічні композиції Л. Ощудляк, вишивки Віри Ровенко і Тамари Панкевич, графіка Марійки Гечі. Осібний стіл був з писанками і трипільською керамікою на продаж під зарядом Д. Гусар і К. Кузів. Стіни були заповнені картинами сестер Слави Стойко і Теодори Борст, Т. Шавалей і Я. Грабович, яка відкрила цю різноманітну мистецьку виставку. При буфеті гості ще довго подивлялися й обговорювали виставлені праці.

Хоч признання за ці наші успіхи належать багатьом членкам, все таки душою їх є голова Відділу Наталка Головінська, що вже п'ятий рік сповняє цю функцію.

Пресова референтка
65-го Відділу СУА

65 Відд. СУА Нью Бронсвік, Н. Дж. Д-р Ярослава Грабович перед однією із своїх олійних картин.

Br. 65 in New Brunswick, N.J. Dr. Yaroslav Hrabovych in front of his painting.

67-ий ВІДДІЛ СУА, ПЕРТ АМБОЙ, Н.ДЖ.

(Звітний час від січня до червня 1976 р.)

Відділ начислює 16 членок, половина з них, це старші віком жінки, вже неактивні. Відділ очолює Розалія Науменко, яка, як і її попередниці, бореться з труднощами, бо в Відділі немає референтур і працю виконує кілька членок.

Відділ відбув чотири засідання. Пересічна участь членок — 5. Відділ брав участь у концерті з нагоди 200-ліття Америки, влаштуваючи в червні мистецьку виставку. Цього ж місяця членки пекли булки на продаж.

Признано бонд учениці української мови в нашій парафіяльній школі. Відділ продавав білети на український фестиваль у Гарден Стейт. Це принесло прибуток до каси.

Признано допомогу в сумі 30 дол. місцевому інвалідові. Заплачено всі вкладки до Централі.

Ф. Стек
секретарка

70-ий ВІДДІЛ СУА ІМ. ВІРИ БОБЕНКО ПАССЕЙК, НЬЮ-ДЖЕРЗІ.

Відділ нараховує 60 членок. Ширші сходи відбуваються кожного місяця за винятком липня і серпня.

На весні влаштовано разом з 18-им Відділом літературний вечір Богдана Нижанківського з участю ред. Уляни Любович і гумориста Івана Керницького.

9 травня відбувся вечір з прозрірка-

ми "Подорож по Україні" (А. Фарміга).

5 квітня А. Порохняк дала доповідь "Великодні звичаї на Україні"

Співпрацюємо з місцевим відділом УККА. Завдяки ініціативі талановитої Ляри Мартинюк і працьовитості союзнянок (А. Порохняк, Д. Колатало, М. Мартинюк О. Площанська, О. Школяр) 13 червня в Пассейку і 4 липня в Кліфтоні український парадний віз здобув першу нагороду в день святкування 200-річчя США і 100-річчя українського поселення.

Членки брали участь у привітанні Блаженнішого Патріярха Йосифа I і зложили дар у сумі 50 дол.

Відділ був репрезентований на XII Конгресі УККА.

Брав участь в "Дні Союзнянки", влаштованому Окружною Управою в Ньюарку, (Л. Козак, О. Бурбан, О. Площанська, А. Порохняк, І. Шраменко). Л. Козак і С. Марченко взяли участь у підготовці відкриття Музею. Членки допомагали в розпродажу білетів на святкування 25-ліття місцевого відділу УККА. Вислали телеграму до конгресменки Фенвик у Вашингтоні в справі створення комісії яка мала б слідкувати за додержанням советами договору в Гельсінках. Передплачуємо журнал "Український Історик" для бібліотеки (Централі) в Пассейку. Вислано 2 пакунки до Європи і до Бразилії при допомозі "Самопоміч" і 18 Відділу СУА. Також вислано пачки монахиням. Крім належних зобов'язань зложили 100 дол. на Музей і 100 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Спільно з 18 Відділом заплачено побут на пластовому таборі двом хлопцям. Жертвували 50 дол. на "Фонд П'ятсот".

Союзянки підтримували морально і матеріально Комітет Оборони В. Мороза. Маємо в плані два реферати — літературний про Наталену Королеву і медичний.

Для здобуття фондів іде інтенсивна підготовка до різдвяного базару. Заплановано відвідати Український Музей в Нью-Йорку і будинок Народного Союзу в Джерзі Сіті.

Пресова референтка

75-ИЙ ВІДД. СУА, НЬЮАРК, Н. ДЖ.

1976 року США святкує 200-ліття своєї незалежності. Користаючи з запрошення від управи міста Гарісон у Нью-Джерзі, наш Відділ узяв у травні активну участь у фестивалі етнічних груп. Ми проготували різноманітну виставку кераміки, вишивки та різьби. Членки, одягнені в народний одяг, давали зацікавленим глядачам пояснення про наше народне мистецтво. Численні відвідувачі мали теж нагоду спробувати українські страви, які членки Відділу приготували. На сцені група танцюристів під проводом пп. Салабунів відтанцювала козачка.

Своєю участю ми збагатили приймну програму фестивалю міста Гарісон.

На наступний рік плануємо христини нашого Відділу.

Марта Гураленко
пресова референтка

86-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮАРК, Н. ДЖ.

Відділ має коло 40 членок, які співпрацюють гармонійно. Програма праці Відділу різnorodна.

Лютий — прозирки з України і спомини з мандрівки по Україні Таїси Турянської.

Березень — "De glorios egg" — фільм продукції кіновиробництва Славка Новицького, який зображує мистецтво писання писанок з поясненнями англійською мовою.

Травень — святкування 10-ліття Відд. при численній участі членок з родинами і гостей. З тієї нагоди відбувся бенкет з забавою 1 травня 1976 р. в залі "Голідей Інн" у Сомервіль, Н. Дж. Вечором проводила членка Відділу Мирося Граб. Голова Надя Кізіма привітала присутніх і склала подяку всім бувшим головам за їхній вклад праці, завдяки якому Відділ зміг відсвяткувати свій ювілей. У розваговій

75 Відділ СУА — виставка на етнічному фестивалі міста Гарісон

частині бенкету виступив квартет "Калина", що в більшості складається з членок Відділу. У приймну, безжурну атмосферу ввів нас веселий фейлетон з життя Відділу О. Гентіш і фелейтон нашої членки Анни Твардовської. При звуках оркестри "Темпо" забава тривала до світанку.

Червень — участь членок Відділу у балеті в "Нью-Йорк Стейт Тіатер"

Вересень — кольорама, виставка дитячої творчості, у якій взяло участь 27 дітей. Цю виставку молодих талантів зміло й дбайливо влаштувала Христя Бонакорзо. До журі були запрошені: Люба Мазяр, Христіна Юрків і Ліда Марр. Учасників поділено на дві групи за віком: перша група — діти 5-8 років, друга група — діти 9-14 років. У першій групі журі призначило такі місця: перше місце — Данило Яцкевич, Кліфтон, Н. Дж.; два другі місця — Лада Галій, Ньюарк, Н. Дж. і Уляна Леґедза, Нью-Бронсвік, Н. Дж. У другій групі були такі вирішення: перше місце — Роман Савицький, Кренфорд, Н. Дж.; два другі — Міка Савицька, Кренфорд, Н. Дж. і Гануся Леґедза, Нью-Бронсвік, Н. Дж.; третє місце — Ляля Ворох, Ньюарк, Н. Дж.

Вересень: доповідь Н. Чапленко: "Іван Франко і суспільна та професійна праця жінки".

Жовтень: участь у відзначенні "Дня Союзянки" — влаштування стола з вишивкою, з прикладенням її до дитячого одягу.

Заплановано на листопад: доповідь ред. Люби Коленської "Літературний профіль Уляни Кравченко", а на грудень — різдвяний базар. Підготовка до базару вже відбувається: членки розмальовують українськими vzорами кулі на ялинку і свічки для прикрасення святвечірнього стола.

Відділ цікавиться працею цілої Округи Нью-Джерзі. Доказом цього є, що сім його членок увійшли до Окружної Управи Нью-Джерзі, в тому й голова Відділу.

Багато членок взяли участь у відкритті Українського Музею в Нью-Йорку.

Лярісса Пенцак
пресова референтка

100-ИЙ ВІДДІЛ СУА, КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Відділ відсвяткував традиційний Святвечір з участю місцевого пароха о. монс. Поспішіля, який посвятив просфору.

Членки брали участь у святі 22-го Січня, влаштованому УККА і в відзначенні в Нью-Йорку 200-ліття Америки і 100-ліття поселення українців у США. В червні Відділ належав да комітету відзначення 200-ліття Америки на терені повіту Картерет і брав участь у його підготовній праці. У день свята Відділ влаштував показ українського народного мистецтва і продаж вареників, голубців та борщу.

Відділ брав участь також у святкуванні 200-ліття Америки і 100-ліття поселення українців у США містом Картерет. Виставка, влаштована Відділом з тієї нагоди, здобула перше місце поміж іншими етнічними групами. Знімок з тієї виставки був поміщений у місцевій американській газеті "Де Нью Трибюн — Вудбридж, Н. Дж".

Кухня Відділу з українськими стравами дала гарний дохід, який призначено на Школу Українознавства і на СУМА.

Марія Васічко
секретарка

ВІДДІЛИ ПОЗА ОКРУГАМИ

17 ВІДДІЛ СУА, МАЯМІ, ФЛ.

(звіт за 1975 рік)

Першою імпрезою ділового 1975 року були "Традиційні Вишивані Вечерниці", які відбулися 28 січня. З огляду на цікаву програму та нагороди за найкращі вишивані стріи прийшло велике число гостей. За програму відповідали І. Ракуш, голова Відділу і культурно-освітня референтка С. Серна. Буфетом займалася А. Козира при допомозі членок Відділу.

Дня 28 лютого влаштовано Свято Жінки Героїні в пошану 500 героїнь що згинули в Кінгрірі і Караганді. В програмі була доповідь І. Трач. З деклямаціями виступили С. Серна, С. Микитка і П. Гевко, а О. Кадучок віддеклямувала англійською мовою поезію власного укладу. Музичні точки на фортепіані виконали студенти університету в Маямі Б. Сперкач і Н. Сидор. Вони також внесли на сцену вінок живих квітів і зложили його під написом "В поклони 500 героїням". Хор СУА "Веселка" при 17 Відділі відспівав під проводом О. Павлової кілька пісень.

В неділю 16 березня відбувся в Горожанському Клубі бенкет для відзначення 50-ліття СУА. Понад 100 осіб засіло за святочно прибраними столами. Членкам СУА, яких відзначено за 40-літню працю, призначено почесні місця за головним столом. Парох УАПЦ в Маямі, о. д-р М. Горошко провів молитву і поблагословив трапезу. Святочну доповідь виголосила М. Голуб, гість із 22 Відділу СУА. Голова Відділу І. Ракуш, яка провадила програму, відчитала лист з Централі СУА з привітом та гратуляціями членкам, яких відзначено за 40-літню працю. Настала зворушлива хвилина, коли імена заслужених членок викликувано, а почесна членка Централі С. Абрагамовська — Грицко декорувала їх золотими відзнаками. Відзначено такі членки: С. Микитку, бувшу секретарку Головної Управи СУА, С. Грецько, А. Рій, А. Наконечну, М. Митку, Е. Кицай, М. Грабар, А. Гапушку і Ф. Зиблікувач.

З нагоди 25 літнього Ювілею, який відбувся 25 вересня 1976 р. на Музей СУА складаємо 100.00 дол.

57 Відділ СУА
Ютика, Н. Й.

З нагоди 25 літнього Ювілею 57 Відділу в Ютиці зложила 20.00 дол. через Відділ на Музей СУА

Д-р Марія Кознарьська

Святочний обід приготувала А. Козира при допомозі членок Відділу.

В другій частині програми виступав хор СУА в Маямі під управою О. Павлової, починаючи гимном СУА. Відтак заспівав кілька народніх пісень і закінчив грімким "Многая літа" Головній Управі СУА і всьому членству.

Дня 28 травня відбувся в Маямі Фестиваль Етнічних груп. Хор Відділу виступав з програмою в міській аудиторії. Знімок хору і допис появилися в місцевому щоденнику. Станок СУА на фестивалі з виставкою народнього мистецтва дістав від міста Маямі першу нагороду. Членки Відділу дижурували в часі вистави, давали інформації і роздавали друковані матеріали в англійській мові.

В рамках місячних сходин були виголошені дві доповіді. Перша про Різдво на Україні, а друга про День Жінки Політичного В'язня, авторства О. Попович. Обидві доповіді відчитала Н. Мудрейко.

Висвітлено історію України в образах проф. Івана Струка з українськими й англійськими написами. Українські Молитовні Дні в Римі зреферувала і доповнила прозірками учасниця проці І. Ракуш.

З нагоди святкування 10-ліття 93 Відділу в Гартфордї складає цеглину в сумі 10.00 дол. на Музей СУА

Окружна Управа Нової Англії

З нагоди 10-ліття 93-го Відділу у Гартфордї пересилаю 20.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Анна Любинська

Виставка за яку 17 Відділ СУА у Маямі одержав першу грошеву нагороду від Управи Міста на Фестивалі Етнічних Груп. Дижури пані М. Новак і С. Микитка.

Exhibit of Folk Art presented by Branch 17. of Miami, which won the first prize in the city's Festival of Ethnic Groups.

На місячних сходинах читано обіжники і вісті з Централі.

Обговорювано біжучі справи. Відділ виеднав спонзорство пані Еви Сташків на 500-долярову стипендію в Бразилії. Збираю підписи в обороні політичних в'язнів. Відділ вивповнив свої фінансові зобов'язання до Централі в сумі 395 дол. Закуплено за 200 дол. цеглин на Музей СУА і дав жертву на запасний фонд "Нашого Життя" і на СФУЖО. Відділ є членом УККА та взірцевим платником Народнього Фонду. Відділ бере активну участь у влаштуванні всіх національних свят у Маямі.

Софія Серна **Ірина Ракуш**
культ.-освітня референтка голова

ПОДЯКА

Пані Анелі Вітовській сердечно дякуємо за даток для нашого Відділу у сумі 25. 00 дол. Цю суму передаємо на Запасний Фонд Нашого Життя.

17 Відділ СУА в Маямі Флорида

3-ІЙ ВІДДІЛ СУА, ФІНІКС, АРІЗОНА

3-ій Відділ СУА у Фініксі, Ар. заплатив 22 передплати журналу "Наше Життя", які будуть висипані до Бразилії. (У звіті з їхньої діяльності в "Нашому Житті" ч. 7 подано помилково, що вплачено тільки 2 передплати).

Замість звороту 83-тому Відділові СУА в Н. Й. за уживання шатра на Фестивалю з нагоди 200 ліття Америки, складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.

1 Відділ СУА в Н. Й.

Розвага Забави

Текст: Віра Андрушків Рисунки: Квітка Іваницька

Підкидай і лови!

ГРА НА ДОЩЕВІ ДНІ

Відітніть верхню частину з пластикової пляшки залишаючи — шийку з закруткою. Втніть кусок волічки 18 інчів довжини. Вложіть один кінець волічки в дірку в губці і заліпіть цей кінець клеєм. Другий кінець обкрутіть докруги шийки і закрутіть закруткою поверх волічки. Можна прикрасити верх обвідкою волічки. Треба підкидати губку вгору так, щоб зловити її у мисочку, яку ми зробили з втятої пляшки.

МАЙСТРУВАННЯ НА ОСІНЬ: ПІДСТАВКА НА ТАРІЛКУ І СКЛЯНКУ.

Уложіть 3 аркуші пластикового паперу (Saran wrap) довжини 15 інчів на аркуші чистого паперу. (Не вживайте газети). Уложіть гарні сухі листки на пластиковому папері (зверху). Накрийте їх ще 3-ма аркушами пластикового паперу. Накрийте картою білого паперу і випрасуйте теплим залізком (праскою). Не прасуйте праскою (залізком) безпосередньо по пластичці. Пластикові куски зліпляться разом. Гарно вирівняйте кінці.

В той самий спосіб зробіть підставку під склянку, вживаючи малих кусків паперу викрое-них колом.

ОРКЕСТРА

Осінь це початок концертного сезону, який триває до ранньої весни. Може будете мати нагоду почути такий концерт, то ж познайомтеся з оркестрою.

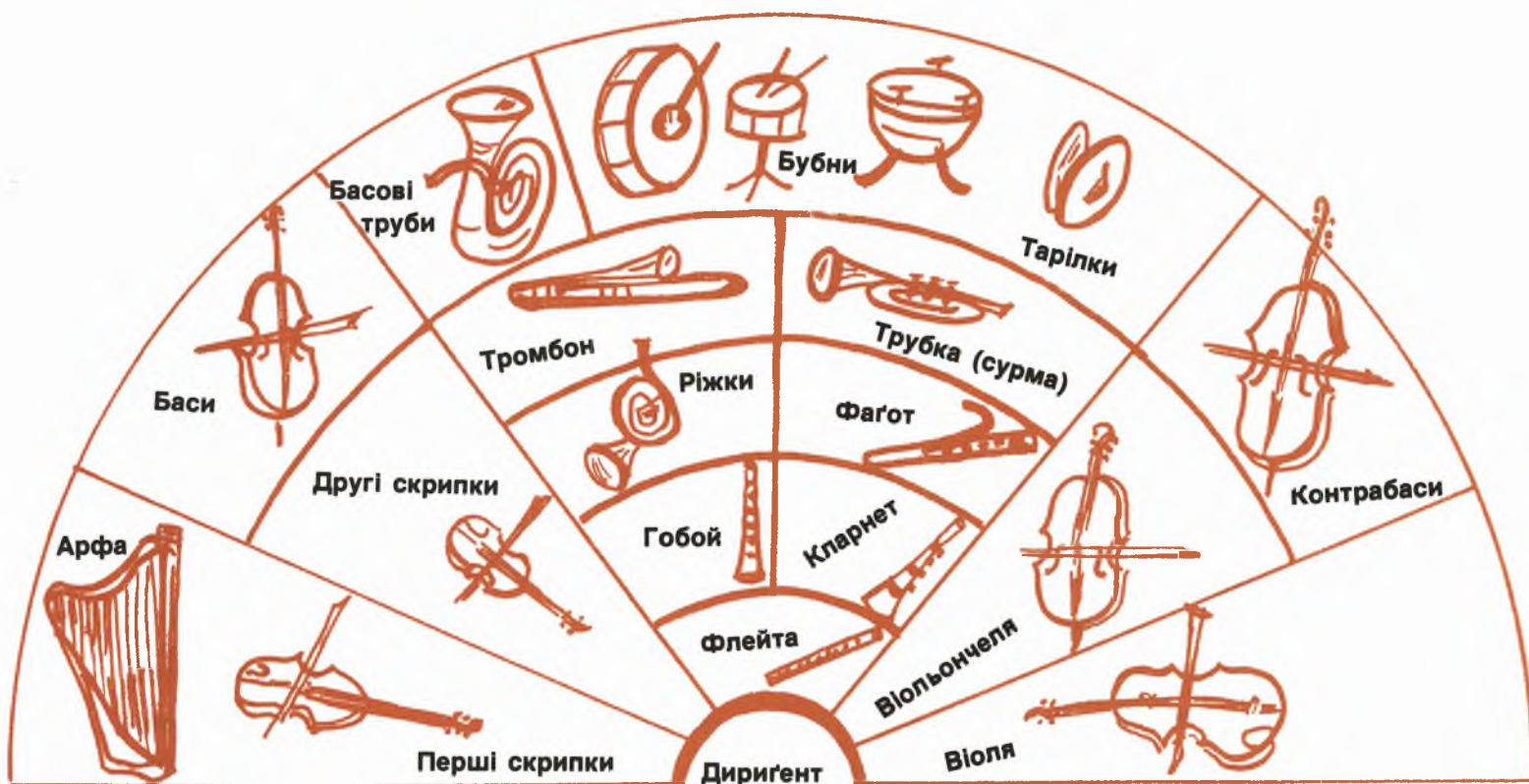
Вже від найдавніших часів звуки захоплювали людей. Вони слухали шуму вітру, співу пташок і виття звірів і собі хотіли творити якісь звуки. Люди почали калатати кістками, бубнити на порожніх колодах та свистати на свистках.

Впродовж століть ті інструменти уліпшувалися, аж поки не стали такими, які ми бачимо у модерних оркестрах.

Чи знаєте що модерні інструменти діляться на родини, кожний належить до якоїсь родини?!

Маємо струнну родину (скрипка, віоля, віольончеля, контрабас, а також арфа); духову родину (флейта, фагот, кларнет, гобой, англійський ріг); мідяну або бляшану родину, яка є найголосніша (трубка, французький ріг, тромбон і туба) і перкусійну родину, яка нероз сильно вибиває такт у оркестрі (бубни, трикутник, кеплофон, цимбали, тарілки, тамбурин, дзвони і часом фортепіан).

Всі вони грають під проводом диригента. Деякі члени тих інструментальних родин показані тут в оркестрі. Ану, розпізнайте їх!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Ірина Кузич, членка 5 Відділу СУА в Дітройті померла 11 червня 1976 р., проживши 81 років.

Покійна народилася 14 березня 1895 р. в селі Мокряні півніської області в Західній Україні.

Впродовж сорок років була членкою СУА. Передплачувала "Наше Життя" і цікавилася найбільше українським народним мистецтвом, зокрема вишивками.

Свої членські обов'язки виконувала сумлінно, зокрема відзначалася жертвенністю на загальні цілі. Вірила у вартість праці і визнавала засаду, що тільки власними силами можна щось позитивне здобути.

Покійна залишила в смутку дві доньки, сина, трьох внуків, правнука і ближчу та дальшу родину тут і в Україні.

У своєму завіщанні Покійна записала на потреби Відділу сто дол.

У пам'ять Покійної син Йосиф склав пожертву на Запасний Фонд "Нашого Життя" в сумі 20 дол.

Хай американська земля буде їй легкою!

Анастасія Біловус
пресова референтка

Замість квітів

Замість квітів на могилу **др. Михайла Фостяка**, брата наших членок п. Р. Мицик, п. Я. Лабка і вуйка п. О. Микитин, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

11 Відділ СУА в Трентоні

В пам'ять мужа нашої членки, **бл. п. Івана Загилькевича** складаємо 20.00 дол. на Музей СУА.

71 Відділ СУА в Джерзі Сіті

В пам'ять рідних нашої членки п. Люби Денисюк а це її мужа бл. п. **Миколи Денисюка**, тети бл. п. **Анни Денисюк** і мами бл. п. **Марії Велигорської**, які в так короткі часі відійшли у Вічність, складаємо 25 дол. на Музей Союзу Українок Америки.

22-ий Відділ СУА в Чикаго

Замість квітів на могилу улюбленого нами пароха **бл. п. о. Володимира Левицького**, складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол., а Родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

95 Відділ СУА

Байон, Н. Дж.

В пам'ять бл. п. **Ярослава Гусара** складаємо на "Музей СУА 25.00 дол. (через 82 Відділ СУА) а родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Анна і Омелян Качмарські

Йонкерс, Н. Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Ярослава Гусара** зложили 25.00 дол. потребуючим дітям в Бразилії

Павло і Марія Пельо

Замість квітів на могилу бл. п. **Др. Юрія О. Ренера** складаю на "Музей СУА 25.00 дол. а родині покійного висловлюю щире співчуття.

Марія Герус з родиною

Замість квітів на могилу бл. п. **Бориса Ржепецького** складають на Запасний Фонд "Нашого Життя" 25.00 дол.

Нуся і Богдан Сатурські

Клівленд

В другу болючу річницю смерті, яка припадає 15-го грудня, по втраті нашого найдорожчого мужа і батька, **бл. п. Романа Яцкова**, складаємо 25.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Володимира, Олександра і Зиновій

Яцків

Ютика, Н. Й.

В 50-ту річницю смерті моїх батьків бл. п. **Василя і Марії Кричка**, замість квітів на їх могили складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Наше Життя".

Олена Орищин

Замість квітів на далеку могилу найдорожчої Матері, складає через 91 Відділ 20.00 дол. на допомогу студентам в Бразилії

О. Ю.

Замість квітів на могили наших приятелів бл. п. **Івана Білоуса**, інспектора Рідної Школи з Дітройту, та бл. п. **Степана Стрилецького** з Акрону, складаємо 20.00 дол. на Музей СУА, а родинам покійних висловлюємо співчуття

Микола і Сальвина Іваницькі

Замість квітів на могилу бл. п. **Маріяна Коця** мужа нашої членки зложили на Музей СУА 20.00 дол.

Квітка Стецюк, Анна Карий, Ольга

Сохан, Галина Білик (71-ий Відд.)

Замість квітів на свіжу могилу **Др. Юрія Ренера**, сина моїх друзів складаю 10.00 дол. на Музей СУА.

Олена Качала

Замість квітів на могилу бл. п. **Др. Дмитра Ткачука**, чоловіка моєї приятельки Оксани, складаю 10.00 дол. на Український Музей.

Марія Даниш

Замість квітів на могилу бл. п. **Марії Галко** членки 28 Відд. СУА в Ньюарку Н. Дж. складаю 10 дол. на Музей СУА.

Омелія Цяпка

В пам'ять бл. п. **Бориса Ржепецького** чоловіка дорогої союзянки п. Марійки складаю на Пресовий Фонд 10.00 дол.

Тамара Олесюк

Замість квітів на могилу бл. п. **Софії Каревич** складаю на "Музей СУА 10.00 дол.

Мирослава Осідач

Замість квітів на могилу бл. п. **Др. Євгенії Єржківської** складає на Запасний Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.

Дарія Вітанович

Берклі Гайтс

Замість квітів на могилу бл. п. **Софії Каревич** складають на Запасний Фонд "Наше Життя" 10.00 дол.

Г. Лукашевська і Баранецька

В пам'ять бл. п. **Олени Лотоцької** складаю на Музей СУА 10.00 дол.

В. Михайлів

Замість квітів на могилу бл. п. **Анни Стонимир** складають на Запасний Фонд "Наше Життя" 10.00 дол. Мужеві покійної висловлюють глибоке співчуття

Кароліна і Др. Віп'ям Борак

В пам'ять бл. п. **Миколи Черника** нашого приятеля складаємо на Музей СУА 10.00 дол.

О. і М. Середа

Замість квітів на могилу бл. п. **Олексі Седляка** складаю на Музей СУА 10.00 дол.

Слава Ласійчук

Замість квітів в першу річницю смерті **бл. п. Анастасії Мазяк** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Др. Богдан і Ольга Фаронів

Трентон, Н. Дж.

НАШЕ ЖИТТЯ, ЛИСТОПАД 1976

Замість квітів на могилу бл. п. Ольги з Левицьких Цирик матері п. Наді Кунинської і п. Люни Луцької складаю на Запасний Фонд "Нашого Життя" 5.00 дол. Родині покійної висловлюю глибоке співчуття.

Леонтина Галяженко

В другу болючу річницю бл. п. Романа Яцків складаємо на Запасний Фонд "Нашого Життя" 5.00 дол.

Михайло і Емілія Николайчук

Докінч. ПЕРЕД КОНЦЕРТОМ

Немає для мене більшої приємності, як вести імпрезу розвагового характеру, оповідати мої давні, веселі дитячі пригоди, розказувати різні дотепи, або завваження моїх учнів.

Я тоді така щаслива, як всі союзянки і гості щиро сміються, забувають щоденні турботи, а по імпрезі ґратулюють:

"Таж Ви це знаменито провадите, так зовсім без хвилювання"?

"Е, я хвилююся тільки перед моїми фортепіановими виступами, тоді серце стукоче скоріше..., але говорити до мікрофона я зовсім не боюся", — відповідаю весело.

Тому мої концерти спонзорує Український Музичний Інститут та Окружні Управи Нью-Йорку і Філадельфії, а також на 28-ий Відділ, бо це є дві установи, якими я дуже дорожу і для яких радо працюю.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріялів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити неввічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

КАЛЕНДАРЕЦЬ

ЛИСТОПАД

(Доповнення до попереднього числа)

без дати Виставка графіки А. Оленської-Петришин та Я. Гніздовського 65 Віддл. Нью Бронсвік

7-го Подорож по Україні (прозірки) 61 Відд. Випані
19-го Науковий вечір 61 Відд. Випані
21-го Ярмарок 83 Відд. Н. Й.

ГРУДЕНЬ

без дати Різдвяний базар 61 Відд. Випані
без дати св. Миколай і Різдвяна вечеря 105 Відд. Н. Й.
5-го Музичний вечір в Інституті Америки 72 Відд. Н. Й.
5-го Різдвяний базар 18 Відд. Пассайк
5-го Різдвяний базар 86 Відд. Ньюарк
12-го Різдвяна зустріч 28 Відд. Ірвінгтон
18-го Андріївський Вечір 21 Відд. Н. Й.
19-го Різдвяний базар 21 Відд. Н. Й.

Кожної неділі год. 6 веч. на хвилях WPIT (К. Довбенко) 27 Відд. Пїтсбург
літературне читання

Докінчення Я НАЙМЕНША

їжджають до нас самі, а ми були вліті у них. І ще з Мізуна пан Мавльц з панєю Мавльцовою. Він має пірце в капелюсі, дуже любить нашого татка і завше щось нам присилає: оленьчі роги з правдивою головою, дуже величезні (вже маємо чотири пари в їдальні), шкіру з оленя на черевики для нас, забиту сарну, зайців, дикі качки — але їх чути вітром, наші діти не хочуть їсти.

Татко сказав, що ми не сміємо крутитися поміж гістьми, але декотрі гості й так нам присилають до нашого покою цукерки в різних папірчиках і помадки. Ромко ділить їх на рівні купки, і ми їх зїдаємо. А тут прибігла пані фізикова з великими очима поправити собі льочки і насипати собі на ніс мучки з маленького пуделочка. Вона щось до нас солоденько приговорює, але на нас навіть не подивиться, лишень крутиться перед люстром сюди й туди і себе оглядає. Потому Стефко показує нам такі самі міни і так само викручується. Але Іренка не сміється з нами, вона сидить і щось дуже думає. Може й вона вже хоче бути такою красною панєю.

Як уже напевно всі гості зібралися в сальоні, ми біжимо подивитися до їдальні. Стіл страшно довгий, розсунений з обидвох боків і дуже гарно накритий величезним обрусом. На самій середині стоїть кльош з букетом і двома синенькими, як небо, підставками, а на них — твердий зимовий виноград, помаранчі, мїгдали в лущині, великі фіґи з пуделка. Ми облизуємося і просимо Бога, щоб гості всього не зїли і нам лишили на завтра. Коло тарілок і видельців з ножами і з серветками стоять келишки, білі і зелені, а Іренка каже, що ті зелені то є на червоне вино, яке називається бургундське. Ті всі вина, таткові й ті, що попросили гості, стоять на столику межі вікнами, там ще є пукаті пляшки з лікерами, червоними і зеленими, і в них так гарно відбиваються ляmpi. Але тут не можна довго попасати, прийшла Ганя і нас виганяє, бо зараз буде вечеря. Вона нині убрана в білий фартушечок, і Ромко каже, що вона через така гонорова. Іренка каже до Гані, що вона не має їй нічого наказувати, але також поволі йде за нами з їдальні.

Вияток з "ДАЛЕКЕ ЗБЛИЗЬКА". Віннепег, 1975

1 "Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

(Required by 39 U.S.C. 3685)

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК У РУБРИЦІ "ЗАМІСТЬ КВІТІВ"

У "Нашому Житті" ч. 8, вересень ц. р. на стор. 36 помилково подано прізвища Ольга і Іван Федичин; має бути **Ольга і Іван Федчишин**

На тій же сторінці подано: 10 - 76 В пам'ять бл. п. Ярослава Гусара складаю на Музей СУА 100 дол.; має бути складаю на Музей СУА 10.00 дол.

Ірина Качмарська

Спростування

У посмертній згадці бл. п. Софії Голуб ("Наше Життя" ч. 7 ст. 32) подано місце народження покійної Орлиці, повинно бути Бориничі.

РІЧНИЙ З'ЇЗД ВІДДІЛІВ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

Річний з'їзд Відділів СУА в Нью-Йорку відбувся 29-го лютого 1976 р. На з'їзді було заступлених 14 Відділів. Голова М. Томоруг відкрила наради. Привітала голову СУА І. Рожанковську і почесну голову Округу Нью-Йорк І. Бенцаль. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять основоположниці СУА Олени Лотоцької. Нову управу обрано в такому складі: голова — Марія Томоруг, заступниці голови — Ольга Сливка, Софія Котик, секретарки — Леся Гой, Люба Артимішин, касирка — Світлана Недільська. Референтками стали: організаційна — Михайлина Баран, суспільної опіки — Віра Шехович, культурно-освітня — Олена Прюцюк, виховна — Наталія Дума, пресова — Лідія Магун, зв'язків — Марія Лисогір, імпрезова — Христина Сапка, господарські — Ольга Літелло й Пелагія Юркевич. Контрольна комісія: голова — Оксана Рак, члени: Ірина Падох, Розалія Полчі, Євгенія Рубчак-Єнзен, Марта Данилюк, адміністраторка домівки — Катерина Папуга, касирка домівки — Дарія Камінська, хорунжа — Маріанна Кадиліак.

Лідія Магун
пресова референтка Округної управи
СУА

- Title of Publication: "OUR LIFE"
- Date of filing: 9/29/76
- Frequency of issue: monthly exec. July & Aug. combined
A. No. of issues published annually: 11 — annual subscription price \$9.00
- Location of Known Office of Publication (not printers): 108-Second Ave., New York, N.Y. 10003
- Location of the Headquarters of general business office of the Publishers (not printers): Ukrainian National Women's League of America, Inc. 108 2nd Ave., New York, N.Y. 1003.
- Names and complete addresses of Publisher, editor, and managing editor
Publisher: Ukrainian National Women's League of America, Inc. 108 2nd Ave. New York, N.Y. 10003
Editor: Ulana Lubovych — 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
Managing editor: Marta Danyluk — 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
- Owner (If owned by a corporation its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given.)
Name: Ukrainian National Women's League of America, Inc. non-profit organization
Address: 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
- Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities (If there are none, so state)
Name: none
address: —
- For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates (Section 132,122,PSM) The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes (Check one)
 Have not changed during preceding 12 months

10. Extent and nature of circulation	AVERAGE No. copies each issue during preceding 12 months.	Actual no. copies of single issue published nearest to filing date.
A. Total no. copies printed (Net press run)	4600	4600
b. Paid circulation		
1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales	50	50
2. Mail subscriptions	4200	4200
C. Total paid circulation (Sum of 10B1 and 10B2)	4250	4256
D. Free distribution by mail, carrier or other means samples, complimentary, and other free copies	150	150
E. Total distribution (Sum of C and D)	4400	4406
F. Copies not distributed		
1. Office use, left over, unaccounted, spoiled after printing	200	194
2. Returns from news agents	none	none
G. Total (Sum of E,F1 and 2 — should equal net press run shown in A)	4600	4600

11. I certify that the statements made by me above are correct and complete.
Signature and title of manager: Marta Danyluk
Signature and title of editor: Ulana Lubovych

КРАМНИЧКА ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ ВІДКРИТА:

середа: від год. 1-5
п'ятниця: від год. 3-7
субота: від год. 1-5
неділя: від год. 1-5

203 Друга Ев. Нью-Йорк, Н. Й.